

CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI GIURGIU
PRIMARIA MUNICIPIULUI GIURGIU

B-dul București, nr. 49 - 51,
tel: 004 0246.211.627; 215.631
mobil: 004 0372.735.333

cod poștal 080044
fax: 004 0246.215.405
e-mail: primarie@primariagiurgiu.ro

Primăria Municipiului Giurgiu este operator de date cu caracter personal

**DIRECȚIA JURIDICĂ ȘI ADMINISTRAȚIE LOCALĂ
COMPARTIMENTUL ADMINISTRAȚIE LOCALĂ ȘI
RELAȚIA CU CONSILIUL LOCAL**

NR.33537 /05.04.2023

A N U N Ț,

În conformitate cu prevederile Legii nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, în data de 05 aprilie 2023, se aduce la cunoștință publică următorul proiect de act normativ:

***„Proiect de hotărâre privind aprobarea Amenajamentului pastoral pentru
pajiștea aflată în proprietatea privată a municipiului Giurgiu”***

Proiectul de act normativ, mai sus amintit, cu documentația de bază pot fi consultate pe site-ul Primăriei Municipiului Giurgiu la adresa [http://www.primariagiurgiu.ro/consiliul local/proiecte de hotărâri cu caracter normativ](http://www.primariagiurgiu.ro/consiliul%20local/proiecte%20de%20hotarari%20cu%20caracter%20normativ).

Proiectul de act normativ se poate obține și în copie, pe bază de cerere depusă la Registratura Generală a instituției din B-dul București, nr.49-51.

În conformitate cu prevederile art.7, alin.(4) din Legea nr.52/2003, republicată, până la data de 17 aprilie 2023 se pot trimite în scris, propuneri, sugestii, opinii cu valoare de recomandare privind proiectul de act normativ supus dezbaterii publice.

Propunerile, sugestiile, opiniile privind proiectul de act normativ, se va transmite pe e-mail: primarie@primariagiurgiu.ro sau la persoana responsabilă pentru relația cu societatea civilă, doamna Saltelechi Giorgiana – Compartiment Relații Externe, Promovare și Cooperare.

*Întocmit,
CONSILIER,
GEANGU IONELA*

CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI GIURGIU
PRIMARIA MUNICIPIULUI GIURGIU

B-dul București, nr. 49 - 51,
tel: 004 0246.211.627; 215.631
mobil: 004 0372.735.333

cod poștal 080044
fax: 004 0246.215.405
e-mail: primarie@primariagiurgiu.ro

Primăria Municipiului Giurgiu este operator de date cu caracter personal

NR.22532 /05.04.2023

AVIZAT,
SECRETAR GENERAL,

LILIANA BĂICEANU

PROCES – VERBAL

Astăzi, 05 aprilie 2023, s-a afișat la sediul Primăriei Municipiului Giurgiu din B-dul București, nr.49-51, Județul Giurgiu „ANUNȚUL PUBLIC”, înregistrat la Primăria Municipiului Giurgiu la nr.33537/05.04.2023 prin care Primăria Municipiului Giurgiu, anunță publicul interesat despre inițierea „*Proiect de hotărâre privind aprobarea Amenajamentului pastoral pentru pajiștea aflată în proprietatea privată a municipiului Giurgiu*”.

În „ANUNȚUL PUBLIC” s-au menționat următoarele:

- proiectul de act normativ împreună cu documentația și anexele aferente pot fi consultate pe site-ul Primăriei Municipiului Giurgiu [www.primariagiurgiu.ro/consiliul local/proiecte de acte normative](http://www.primariagiurgiu.ro/consiliul-local/proiecte-de-acte-normative);

- se pot trimite în scris, propuneri, sugestii, opinii cu valoare de recomandare privind proiectul de act normativ supus dezbaterii publice pe adresa de e.mail:primarie@primariagiurgiu.ro, la persoana responsabilă pentru relația cu societatea civilă, doamna Saltelechi Giorgiana – Compartimentul Relații Externe, Promovare și Cooperare.

Drept pentru care am încheiat prezentul proces-verbal în 2 (două) exemplare.

Întocmit,
CONSILIER,

GEANGU IONELA

Județul GIURGIU
CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI GIURGIU

H O T Ă R Ă R E

privind aprobarea Amenajamentului pastoral pentru pajiștea aflată în proprietatea privată a municipiului Giurgiu

CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI GIURGIU
întrunit în ședință ordinară,

Având în vedere:

- adresa nr. 5102/14.03.2023 a Direcției pentru Agricultură Județeană Giurgiu;
- referatul de aprobare al Primarului Municipiului Giurgiu, înregistrat la nr.28062/21.03.2023;
- raportul de specialitate al Direcției Patrimoniu - Compartimentul Agricol, Fond Funciar și Aplicarea Legilor Proprietății, înregistrat la nr. 33351/05.04.2023;
- avizul comisiei pentru administrație publică locală, juridic și de disciplină;
- avizul comisiei de buget – finanțe, administrarea domeniului public si privat;
- avizul comisiei de urbanism și amenajarea teritoriului, protecția mediului, agricultură și turism;
- art. 6 și art. 9 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991;
- art. 8 și art. 9 din Anexa la Hotărârea de Guvern nr. 1064/11.12.2013 privind Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 34/2013;
- Amenajamentul pastoral pentru municipiul Giurgiu întocmit de doamna Țogoe Ioana – specialist din cadrul Direcției pentru Agricultură Județeană Giurgiu, conform ghidului elaborat de Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Pajiști Brașov, conform prevederilor O.U.G. nr. 34/2013 și înregistrat la Primăria municipiului Giurgiu cu nr. 3203/17.01.2020.
- Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, cu modificările și completările ulterioare;

În temeiul art.129 alin. (1), alin. (2), lit. „c”, alin. (7), lit. „r”, alin. (14); art. 139 alin. (1) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

HOTĂRĂȘTE :

Art.1. Se aprobă Amenajamentul pastoral pentru pajiștea aflată în proprietatea privată a municipiului Giurgiu, prevăzut în anexa, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art.2. Amenajamentul prevăzut la art. 1 reprezintă actul administrativ prin care se gestionează pajiștile aflate pe teritoriul municipiului și este valabil pe o perioadă de 10 ani.

Art.3. Prezenta hotărâre se va comunica Instituției Prefectului - Județul Giurgiu, în vederea exercitării controlului cu privire la legalitate, Primarului Municipiului Giurgiu, Direcției Patrimoniu - Compartimentul Agricol, Fond Funciar și Aplicarea Legilor Proprietății, Direcției Juridice și Administrație Locală și Direcției pentru Agricultură Județeană Giurgiu.

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ,

Nr. _____ 2023

Adoptată cu un număr de ____ voturi pentru, ____ voturi împotriva și ____ abțineri, din totalul de ____ consilieri prezenți

REFERAT DE APROBARE

Prin adresa nr. 5102/14.03.2023, Direcția pentru Agricultură Județeană Giurgiu solicită documentul potrivit căruia Consiliul Local aprobă studiul de amenajament pastoral al U.A.T. Giurgiu.

Municipiul Giurgiu deține în proprietate privată o suprafață de 10,00 ha teren având categoria de folosință ”pășune”, amplasată în tarla nr. 27, în zona cunoscută sub denumirea populară de ”Malu Roșu – Bălțiță”.

Potrivit art. 4 din H.G. nr. 1064/11.12.2013, administrarea pajiștilor aflate în domeniul public/privat al comunelor, orașelor, municipiilor, se face de către consiliile locale, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

În administrarea pajiștilor unei localități, principalul instrument utilizat este planul de management, respectiv modul de gestionare al pajiștilor ce se stabilește prin amenajament pastoral, acesta având un dublu rol, fiind atât un instrument juridic (solicitat și prevăzut de lege) cât și un instrument tehnic.

”Amenajamentul pastoral” reprezintă ”documentația care cuprinde măsurile tehnice, organizatorice și economice necesare ameliorării și exploatării pajiștilor”, în conformitate cu obiectivele de management al pajiștilor prevăzute în ”Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991” (art. 1. lit.a. din HG nr. 1064/11.12.2013).

Modul de implementare a amenajamentului pastoral se stabilește prin contractul de concesiune sau închiriere, conform prevederilor art. 8 (5) din HG 1064/11.12.2013.

Potrivit prevederilor Legii nr. 86/2014 pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 34/2013, pentru punerea în valoare a pajiștilor aflate în domeniul privat al comunelor, orașelor respectiv al municipiilor și pentru folosirea eficientă a acestora, unitățile administrativ-teritoriale, prin primari, în conformitate cu hotărârile consiliilor locale, în baza cererilor crescătorilor de animale, pot încheia contracte de închiriere, în condițiile legii, pentru suprafețele de pajiști disponibile, pe o perioadă cuprinsă între 7 și 10 ani.

Conform H.G. nr. 1064/2013, modificată și completată prin Hotărârea nr. 78/2015, proiectele de amenajamente pastorale se aprobă, în condițiile legii, de consiliile locale.

Având în vedere cele prezentate, am inițiat proiectul de hotărâre cu următoarea titulatură:

„ Hotărâre privind aprobarea Amenajamentului pastoral pentru pajiștea aflată în proprietatea privată a municipiului Giurgiu”

Direcția Patrimoniu prin Compartimentul Agricol, Fond Funciar și Aplicarea Legilor Proprietății, va întocmi referatul de specialitate pe care îl va susține în fața comisiei pentru administrație publică locală, juridic și de disciplină, comisiei de buget – finanțe, administrarea domeniului public și privat și a comisiei de urbanism și amenajarea teritoriului, protecția mediului, agricultură și turism.

PRIMAR,
ANGHELESCU ADRIAN

REFERAT

cu propunere de inițiere a proiectului de hotărâre

Municipiul Giurgiu deține în proprietate privată o suprafață de 10,00 ha teren având categoria de folosință ”pășune”, amplasată în tarla nr. 27, în zona cunoscută sub denumirea populară de ”Malu Roșu – Bălțiță”.

Proiectul de hotărâre are ca obiect principal aprobarea Amenajamentului pastoral pentru pajiștea aflată în proprietatea privată a municipiului Giurgiu.

Potrivit art. 4 din H.G. nr. 1064/11.12.2013, administrarea pajiștilor aflate în domeniul public/privat al comunelor, orașelor, municipiilor, se face de către consiliile locale, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

În administrarea pajiștilor unei localități, principalul instrument utilizat este planul de management, respectiv modul de gestionare al pajiștilor ce se stabilește prin amenajament pastoral, acesta având un dublu rol, fiind atât un instrument juridic (solicitat și prevăzut de lege) cât și un instrument tehnic.

”Amenajamentul pastoral” reprezintă ”documentația care cuprinde măsurile tehnice, organizatorice și economice necesare ameliorării și exploatării pajiștilor”, în conformitate cu obiectivele de management al pajiștilor prevăzute în ”Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991” (art. 1. lit.a. din HG nr. 1064/11.12.2013).

Modul de implementare a amenajamentului pastoral se stabilește prin contractul de concesiune sau închiriere, conform prevederilor art. 8 (5) din HG 1064/11.12.2013.

Potrivit prevederilor Legii nr. 86/2014 pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 34/2013, pentru punerea în valoare a pajiștilor aflate în domeniul privat al comunelor, orașelor respectiv al municipiilor și pentru folosirea eficientă a acestora, unitățile administrativ-teritoriale, prin primari, în conformitate cu hotărârile consiliilor locale, în baza cererilor crescătorilor de animale, pot încheia contracte de închiriere, în condițiile legii, pentru suprafețele de pajiști disponibile, pe o perioadă cuprinsă între 7 și 10 ani.

Conform H.G. nr. 1064/2013, modificată și completată prin Hotărârea nr. 78/2015, proiectele de amenajamente pastorale se aprobă, în condițiile legii, de consiliile locale.

Proiectul de hotărâre întrunește condițiile legale și de oportunitate astfel că propunem dezbaterea și aprobarea sa în ședința Consiliului Local al Municipiului Giurgiu.

DIRECTOR EXECUTIV,
TRĂISTARU CRISTIAN

ÎNTOCMIT,
BĂNICĂ ILEANA

**PRIMĂRIA MUNICIPIULUI GIURGIU
DIRECTIA PATRIMONIU
COMPARTIMENTUL AGRICOL, FOND FUNCICIAR ȘI APLICAREA
LEGILOR PROPRIETĂȚII
NR. 33351/05.04.2023**

RAPORT DE SPECIALITATE

I. TEMEIUL DE FAPT:

Potrivit Referatului de aprobare nr. 28062/21.03.2023 Primarul Municipiului Giurgiu, a inițiat Proiectul de hotărâre privind aprobarea Amenajamentului pastoral pentru pajiștea aflată în proprietatea privată a municipiului Giurgiu, în vederea dezbaterii și aprobării sale în ședința Consiliului Local al Municipiului Giurgiu.

II. TEMEIUL DE DREPT:

Conform art.136, alin.(8), lit.”b,, din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.57/2019, privind Codul Administrativ, Direcția Patrimoniu, Compartimentul Agricol, Fond Funciar și Aplicarea Legilor Proprietății, în calitate de compartiment de resort, a analizat și elaborat prezentul raport în temeiul prevăzut de lege.

III. ARGUMENTE DE OPORTUNITATE:

Proiectul de hotărâre are ca obiect principal aprobarea Amenajamentului pastoral pentru pajiștea aflată în proprietatea privată a municipiului Giurgiu.

Municipiul Giurgiu deține în proprietate privată o suprafață de 10,00 ha teren având categoria de folosință ”pășune”, amplasată în tarla nr. 27, în zona cunoscută sub denumirea populară de ”Malu Roșu – Bălțiță”.

Proiectul de Amenajament pastoral pentru municipiul Giurgiu a fost întocmit de doamna Țogoe Ioana – specialist din cadrul Direcției pentru Agricultură Județeană Giurgiu, conform ghidului elaborat de Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Pajiști Brașov, conform prevederilor O.U.G. nr. 34/2013, fiind înregistrat la instituția noastră cu nr. 3203/17.01.2020.

În administrarea pajiștilor unei localități, principalul instrument utilizat este planul de management, respectiv modul de gestionare al pajiștilor ce se stabilește prin amenajament pastoral, acesta având un dublu rol, fiind atât un instrument juridic (solicitat și prevăzut de lege) cât și un instrument tehnic.

Modul de implementare a amenajamentului pastoral se stabilește prin contractul de concesiune sau închiriere, conform prevederilor art. 8 (5) din HG 1064/11.12.2013.

Potrivit prevederilor Legii nr. 86/2014 pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 34/2013, pentru punerea în valoare a pajiștilor aflate în domeniul privat al comunelor, orașelor respectiv al municipiilor și pentru folosirea eficientă a acestora, unitățile administrativ-teritoriale, prin primari, în conformitate cu hotărârile consiliilor locale, în baza cererilor crescătorilor de animale, pot încheia contracte de închiriere, în condițiile legii, pentru suprafețele de pajiști disponibile, pe o perioadă cuprinsă între 7 și 10 ani.

IV. REGLEMENTĂRI LEGALE INCIDENTE:

Proiectul de hotărâre are ca temei special de drept prevederile O.U.G. nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 și H.G. nr. 1064/11.12.2013 privind Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 34/2013

V. CONCLUZII ȘI PROPUNERI:

Proiectul de hotărâre întrunește condițiile legale și de oportunitate astfel că propunem dezbaterea și aprobarea sa în ședința Consiliului Local al Municipiului Giurgiu.

**DIRECTOR EXECUTIV,
TRĂISTARU CRISTIAN**

**ÎNTOCMIT,
BĂNICĂ ILEANA**

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale

dir. Patrimoniu
16.03.2023

T +40(246)212038

Direcția pentru Agricultură Județeană Giurgiu

Str. Ghizdarului, nr. 1

Giurgiu, CP 080593

e-mail: dadr.gr@madr.ro

Serviciul implementarea politicilor, strategiilor în agricultură și industrie alimentară, consultanță agricolă și formare profesională

Compartimentul formare profesională, promovare și elaborare proiecte

F +40(246)219313

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI
GIURGIU
Nr. 26489
anul 2023 luna 03 ziua 16

Către: dl. primar Adrian Valentin ANGHELESCU

Primăria municipiului Giurgiu, jud. Giurgiu

Nr. 5102 data 14.03.2023

Ref : aprobare studiu amenajament pastoral

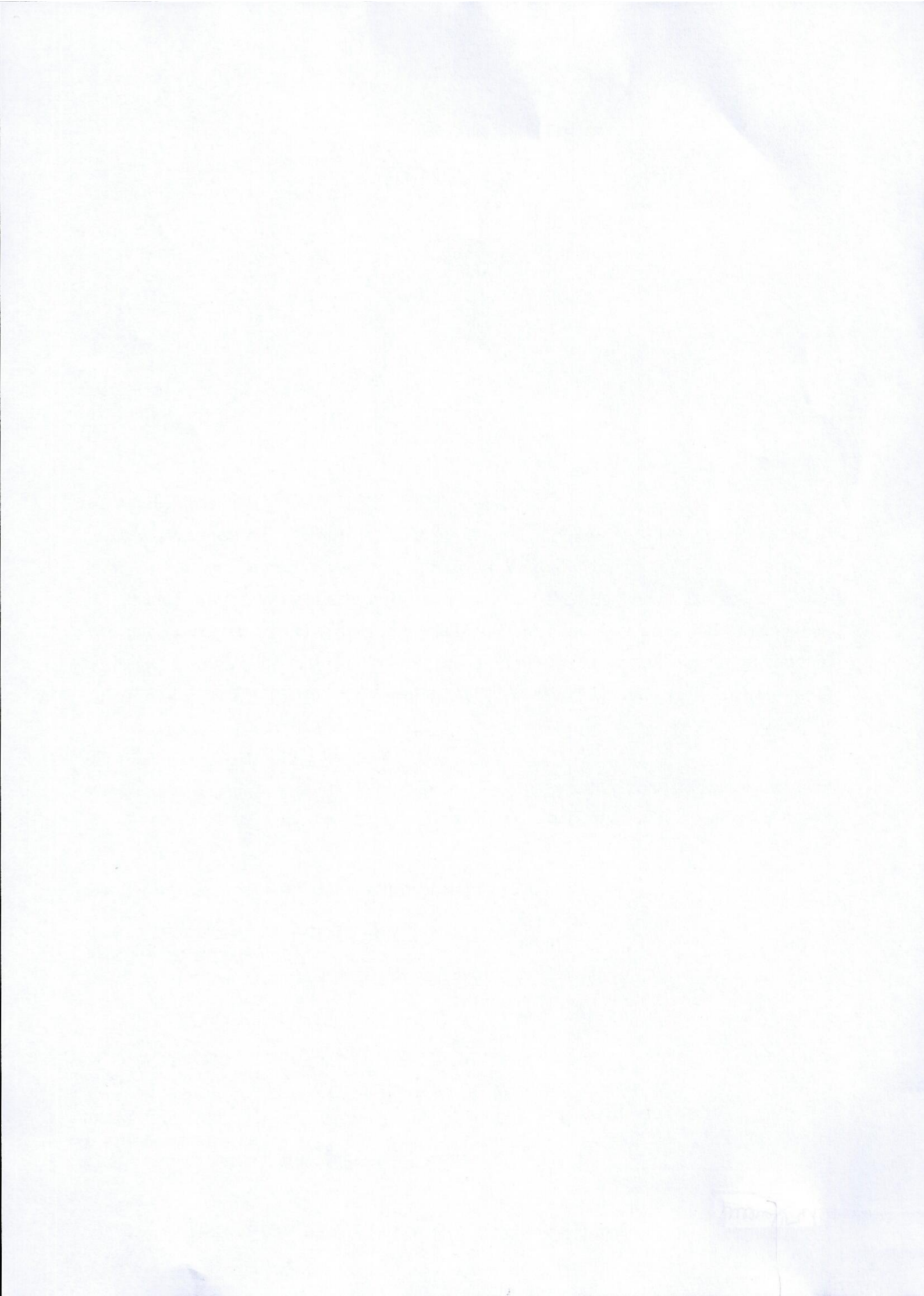
Deoarece până la această dată nu am primit de la dvs. hotărârea de consiliu local privind aprobarea studiului de amenajament pastoral al U.A.T. Giurgiu, avem rugămintea de a ne transmite acest document cât mai repede posibil .

Vă reamintim că, în conformitate cu O.U.G. nr. 34/2013, art.9, alin.(9) : Consiliile locale au obligația să aprobe amenajamentele pastorale, valabile pentru toate pajiștile permanente aflate pe unitatea administrativ-teritorială în cauză, întocmite de către specialiștii din cadrul primăriilor, al direcțiilor județene pentru agricultură sau de către specialiștii din cadrul inspectoratelor teritoriale de regim silvic și de vânătoare, după caz, conform ghidului elaborat de Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Pajiști Brașov, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Cu stimă,

Numele și prenumele	Funcția persoanei avizatoare și a celei care a întocmit documentul	Data	Semnătura
Daia Emilia	Consilier superior compartimentul formare profesională, promovare și elaborare proiecte	14.03.2023	<i>Daia</i>

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI
GIURGIU
Nr. 3203
anul 2020 luna 01 ziua 18

DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ JUDEȚEANĂ GIURGIU
Municipiul Giurgiu, str. Ghizdarului, nr. 1, CP 080593
Tel. 0246212038, fax 0246219313, e-mail: dadr_giurgiu@yahoo.com

Giurgiu, 17.01.2020
Nr. 158

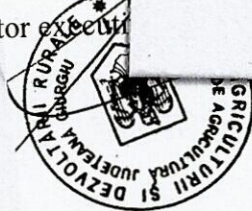
D. Vasilescu
Director

Către,
Primăria Municipiului Giurgiu
Stimate domnule primar ,

Vă transmitem conform prevederilor legale în vigoare proiectul de amenajament pastoral întocmit pentru UAT Giurgiu, avizat de comisia competentă ,pentru derularea proceduri privind aprobarea de către instituția dumneavoastră și de obtinere a legalității acesteia.
Menționăm că este prevăzut a se transmite la DAJ Giurgiu copie după actul de aprobare al proiectului de amenajament pastoral.

*rog verificare URBANISM
cazului legal aplicabil*
18.01.2020. 13:30

Cu stima,
Petra OCHISO
Director executiv

Dr. Asaolea
2

Numele si prenumele	Functia persoanei avizatoare si a celei care a intocmit documentul	Data	Semnatura
Mitroi Florentina	Consilier superior	17.01.2020	

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

MINISTERUL AGRICULTURII
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

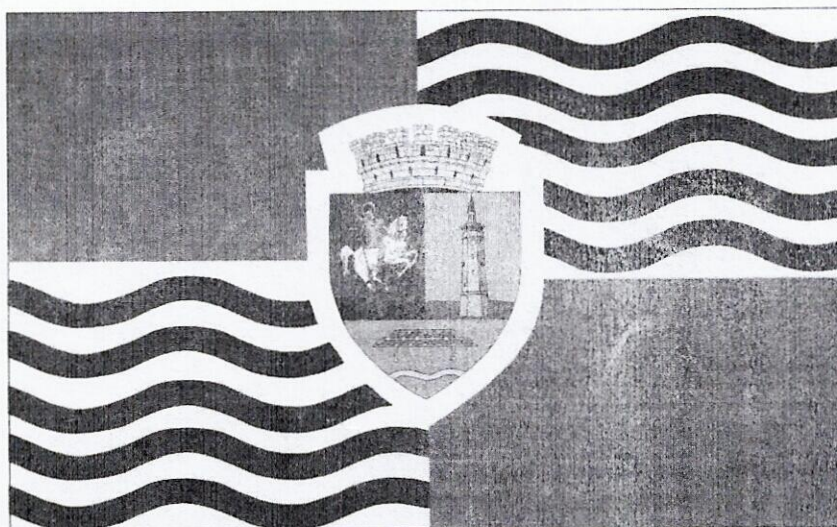
DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ JUDEȚEANĂ GIURGIU
Municipiul Giurgiu, str. Ghizdarului, nr. 1, CP 080593
Tel. 0246212038, fax 0246219313, e-mail: dadr_giurgiu@yahoo.com

Giurgiu, 19.01.2019
Nr. 13666

AMENAJAMENT PASTORAL PENTRU

LOCALITATEA GIURGIU

JUDETUL GIURGIU

Studiul este efectuat pentru Aplicarea Normelor metodologice prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea păștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 și cuprinde Amenajamentul pastoral.

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

CUPRINS

Introducere

Capitolul I. SITUATIA ADMINISTRATIV TERITORIALA

1. Amplasarea localitate
2. Denumirea detinatorului legal
3. Documente care atesta dreptul de proprietate
4. Gospodarirea anterioara a pajistilor din amenajament

Capitolul II. ORGANIZAREA TERITORIULUI

1. Denumirea trupurilor de pajiste, Suprafata pajistilor pe categorii de folosinta
2. Amplasarea – planul cadastral
3. Organizarea administrativa

Capitolul III. CARACTERISTICI GEOGRAFICE SI CLIMATICE

1. Caracteristici geologice si pedologice
2. Reteaua hidrografica
3. Date climatice
4. Regimul termic, pluviometric si eolian

Capitolul IV. VEGETATIA

1. Principalele specii de plante din pajiste - loc. Giurgiu

Capitolul V. CADRUL DE AMENAJARE

1. Procedee de culegere a datelor din teren
2. Stabilirea modului de folosinta a pajistilor
3. Durata sezonului de pasunat
4. Numarul ciclurilor de pasunat
5. Capacitatea de pasunat si incarcatura optima

Capitolul VI. ORGANIZAREA, IMBUNATATIREA, DOTARE SI FOLOSIREA PAJISTILOR

1. Stabilirea cailor de acces
2. Stabilirea surselor si a locurilor de adapat
3. Locurile de adapost pentru animale si oameni
4. Impartirea pajistei pe unitati de exploatare si tarlalele pentru diferite specii
5. Lucrarile care se executa in fiecare an pentru intretinerea si cresterea fertilitatii solului
6. Aspecte generale privind stabilirea metodelor de imbunatatire a covorului ierbos
7. Lucrari preliminare obligatorii de punere in valoare a pajistilor
8. Eliminarea excesului de umiditate
9. Indepartarea materialului lemnos al cioatelor si pietrelor
10. Combaterea altor buruieni din pajisti
11. Distrugerea musuroiaelor, nivelarea si curatirea pajistilor
12. Tarlirea pajistilor cu animale
13. Fertilizarea cu gunoi de grajd si alte ingrasaminte organice
14. Metode de îmbunătățire a covorului ierbos prin fertilizare

Capitolul VII DESCRIEREA PARCELARA.

Anexe 13,14

Bibliografi

INTRODUCERE

Reglementarea organizării și exploatarei pășunilor permanente Modalitatea de administrare a pășunilor aparținătoare unei localități, reprezentată felul în care se asigură managementul unei pășuni, respectiv organizarea, administrarea și exploatarea pășunilor permanente (conform Ordonanței de urgență a Guvernului - OUG nr. 34/2013).
Toate problemele și rezolvările acestora vor trebui să fie introduse în „planurile de amenajamente pastorale” ale pășunilor permanente, precum și prin respectarea de către autoritățile administrației publice locale a obligațiilor prevăzute de lege în acest domeniu.

Legislația în domeniu face referire la:

Hotărâre nr.214/12.04.2017 pentru aprobarea procedurii privind asigurarea fondurilor necesare pentru realizarea amenajamentelor pastorale ale suprafețelor de pășuni permanente.
Ordin nr. 125/03.05.2017 pentru aprobarea Procedurii privind recepția studiilor pedologice și agrochimice care stau la baza întocmirii planului de fertilizare și a stabilirii măsurilor agropedoaameliorative, necesare realizării amenajamentelor pastorale ale suprafețelor de pășuni permanente.

Ordonanța de urgență a Guvernului - OUG nr. 34/2013 (act publicat în monitorul oficial nr. 267 din 13 mai 2013) privind - organizarea, administrarea și exploatarea pășunilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991.
ORDIN nr. 544 din 21 iunie 2013, privind - metodologia de calcul a încărcăturii optime de animale pe hectar de pășuni, emis de MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE (act publicat în monitorul oficial nr. 386 din 28 iunie 2013).
HOTĂRÂRE nr. 1.064, din 11 decembrie 2013, privind Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pășunilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, document emis de Guvernul României (act publicat în monitorul oficial nr. 833 din 24 decembrie 2013).

Legea nr. 86/2014 privind aprobarea OUG nr. 34/2013 - Organizarea, administrarea și exploatarea pășunilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările de rigoare - OUG 63/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul agriculturii, document emis de Guvernul României (act publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730/7.10.2014).
Hotărârea nr. 78/2015 privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pășunilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.064/2013.

Instrumentele de management al pășunilor

În vederea asigurării unui management corespunzător a unei pășuni permanente, trebuie să fie utilizate atât instrumente tehnice și juridice de specialitate, cât și instrumente de ordin financiar fără de care nu ar fi posibilă materializarea măsurilor tehnice și juridice.

Instrumente tehnice și juridice

Conform HG 1064 11/12/2013, Art. 4, administrarea pășunilor aflate în domeniul public și/sau privat al comunelor, orașelor, municipiilor și al municipiului București se face de către consiliile locale, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.
În administrarea pășunilor unei comune, localități principalul instrument utilizat este planul de management, respectiv modul de gestionare a pășunilor ce se stabilește prin

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

amenajamente pastorale, ce îndeplinește un dublu rol, fiind atât un instrument juridic (solicitat și prevăzut de lege), cât și un instrument tehnic (necesită implicarea specialiștilor în cercetare din diferite domenii și elaborarea unor seturi de măsuri tehnice care să conducă la păstrarea compoziției floristice, a ratei de creștere a plantelor și de randament al pajiștilor, pentru a asigura cerințele nutriționale ale animalelor (OUG nr. 34/2013, OR. nr.544 din 21/06/2013, HG 1064 din 11/12/2013).

În Hotărârea de Guvern - HG 1064 11/12/2013, la Art. 8 (1), se specifică faptul că modul de gestionare a pajiștilor se stabilește prin amenajamente pastorale, în condițiile legii.

Modul de implementare a amenajamentului pastoral se stabilește prin contractul de concesiune sau închiriere, conform prevederilor legale în vigoare (HG 1064 11/12/2013, la Art. 8 (5)).

În Hotărârea de Guvern - HG 1064 11/12/2013, la Art. 12 și 13, se prevăd următoarele:

ART. 12: Responsabilitatea pentru respectarea bunelor condiții agricole și de mediu revine exclusiv utilizatorilor.

Amenajamentul pastoral

În vederea creșterii suprafețelor eligibile, la articolul 6 din Legea nr. 86/2014 privind aprobarea OUG nr. 34/2013 - Organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, se stipulează că modul de gestionare a pajiștilor se stabilește prin amenajamente pastorale (Ghid de întocmire a amenajamentelor pastorale, 2014).

Scopul amenajamentului pastoral constă în reglementarea și organizarea în timp și spațiu a producției erbacee din pajiști, potrivit condițiilor staționale locale și incidenței măsurilor de agromediu, astfel ca să se asigure o gospodărire rațională a acestora, având în același timp ca țintă și menținerea biodiversității și protejarea mediului înconjurător (Ghid de întocmire a amenajamentelor pastorale, 2014).

„Amenajamentul pastoral” reprezintă „documentația care cuprinde măsurile tehnice, organizatorice și economice necesare ameliorării și exploatării pajiștilor”, în conformitate cu obiectivele de management al pajiștilor prevăzute în „Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991”, (art.1, lit. a. din HG nr.1064 11/12/2013).

Măsurile prevăzute în „amenajamentul pastoral” se elaborează astfel încât să țină cont de exigențele economice, sociale și culturale, precum și de particularitățile regionale și locale ale zonei.

Potrivit prevederilor art. 9 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013, proiectul de amenajament pastoral se întocmește potrivit ghidului-cadru elaborat de Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Pajiști Brașov.

Proiectul de amenajament pastoral va cuprinde, în mod obligatoriu, cel puțin următoarele elemente:

- a) descrierea situației geografice, topografice și planul parcelar al pajiștilor aflate pe teritoriul unității administrativ- teritoriale;
- b) descrierea solului și a florei;
- c) capacitatea de pășunat a pajiștii;
- d) lucrările de îngrijire și îmbunătățire a pajiștilor;
- e) planul de fertilizare și măsurile agropedoameliorative.

În condițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013, în vederea întreținerii și utilizării suprafețelor de pajiști, precum și pentru conservarea, ameliorarea și păstrarea biodiversității acestora, utilizatorii pajiștilor au obligația să aplice pe fiecare parcelă

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

acțiunile tehnice cuprinse în proiectul de amenajament pastoral, precum și planul de fertilizare.

Întocmirea planului de fertilizare și stabilirea măsurilor agropedoameliorative se fac de către oficiile de studii pedologice și agrochimice județene.

Principii fundamentale de respectat la întocmirea amenajamentului pastoral, conform - Ghidului de întocmire a amenajamentelor pastorale (2014) sunt:

- a. asigurarea producției de furaje pentru tot parcursul anului (convier);
- b. asigurarea creșterii calitative și cantitative a producției de furaje, de la an la an;
- c. elaborarea lucrărilor de îmbunătățire ținând cont de condițiile pedo-climatice și potențialul zonei ce va fi amenajată;
- d. respectarea metodologiei de întocmire din prezentul ghid;
- e. respectarea angajamentelor, codurilor de bune practici, legislației și a măsurilor de agromediu sub incidența cărora intră pașștea ce va fi amenajată;
- f. respectarea întocmai a măsurilor, a lucrărilor impuse de către amenajament și a graficului de execuție a acestuia.

Comisiile locale au obligația să elaboreze amenajamentul pastoral, valabil pentru toate pașștile aflate pe unitatea administrativ-teritorială în cauză, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență 34/2013.

Conform legii nr. 86/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea și administrarea pașștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 - pentru punerea în valoare a pașștilor aflate în domeniul public al comunelor, orașelor, respectiv al municipiilor și pentru folosirea eficientă a acestora, unitățile administrativ-teritoriale, prin primari, în conformitate cu hotărârile consiliilor locale, în baza cererilor înscrise în RNE, încheie contracte de concesiune/închiriere, în jurdiche având animalele înscrise în RNE, încheie contracte de concesiune/închiriere, în condițiile legii, pentru suprafețele de pașști disponibile, proporțional cu efectivele de animale deținute în exploatare, pe o perioadă cuprinsă între 7 și 10 ani.

Pentru punerea în valoare a pașștilor aflate în domeniul privat al comunelor, orașelor, respectiv al municipiilor și pentru folosirea eficientă a acestora, unitățile administrativ-teritoriale, prin primari, în conformitate cu hotărârile consiliilor locale, în baza cererilor înscrise în RNE, încheie contracte de concesiune/închiriere, în jurdiche având animalele înscrise în RNE, încheie contracte de concesiune/închiriere, în condițiile legii, pentru suprafețele de pașști disponibile, proporțional cu efectivele de animale deținute în exploatare, pe o perioadă cuprinsă între 7 și 10 ani.

Utilizator de pașșuni și fânețe – „crescător de animale, persoană fizică având animalele înscrise în Registrul național al exploatațiilor (RNE)/crescător de animale, persoană juridică de drept public sau de drept privat, constituită conform prevederilor Codului civil, având animale proprii sau ale fermierilor membri înscrise în RNE, care desășoară activități agricole specifice categoriei de folosință pașșuni și fânețe, conform clasificării statistice a activităților economice în Uniunea Europeană pentru producția vegetală și animală, care deține legal dreptul de folosință asupra suprafeței agricole și care valorifică pășșunea prin pășșunare cu efective de animale sau prin cosire cel puțin o dată pe an;” (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea și administrarea și exploatarea pașștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 13 mai 2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 86/2014).

Deținători de pașști - titularii dreptului de proprietate, ai altor drepturi reale asupra acestora sau cei care, potrivit legii civile, au calitatea de posesori ori deținători precari ai pașștilor. (Legea 86/2014)

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

Regulamentul de utilizare și gestionare al pajiștilor, este inclus în „amenajamentul pastoral”, iar „autoritatea contractantă are obligația de a include în cadrul documentației de concesiune sau închiriere a pajiștilor amenajamentele pastorale și condiții speciale de îndeplinire a contractului, cu respectarea prevederilor legale în vigoare” (art.6 alin.(2) din HG nr. 1064 11/12/2013).

Scopul final al punerii în practică a amenajamentelor pastorale constă în diminuarea sau înlăturarea procesului de degradare a pajiștilor permanente printr-un mod rațional de gospodărire a fondului pastoral național, premisă sigură a practicării unei agriculturi durabile, condiții ce asigură o dezvoltare rurală echilibrată din punct de vedere economic, de protecție a mediului și de păstrare a tradițiilor, conform literaturii de specialitate și Ghidului de întocmire a amenajamentelor pastorale, 2014.

Controlul aplicării prevederilor proiectelor de amenajamente pastorale de către proprietari / utilizatori se realizează de inspectori din cadrul Agenției Naționale pentru Zootehnie «Prof. Dr. G.K. Constantinescu» prin oficiile județene de zootehnie.

Proiectele de amenajamente pastorale prevăzute la art. 8 alin. (1) din Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.064/2013, astfel cum au fost modificate și completate prin Hotărârea 78/2015, se aprobă, în condițiile legii, de consiliile locale în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a hotărârii amintite anterior.

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

Capitolul I. SITUATIA ADMINISTRATIV TERITORIALA

1. Amplasarea localitatii.

Teritoriul administrativ al localitatii Giurgiu - este municipiul de reședință al județului cu același nume, Muntenia, România. Este un port fluvial important și un punct de frontieră cu Bulgaria.

Giurgiu se situează la marginea sudică a țării și a județului, pe malul stâng al Dunării, într-o zonă mlaștinuoasă, la 65 km sud de capitala București, la granița cu regiunea Ruse din Bulgaria, regiune a cărei reședință, orașul Ruse, se află chiar pe malul opus al Dunării. Este reședința județului, și, alături de Ruse, unul dintre cele două centre ale ecoregiunii transfrontaliere Ruse-Giurgiu. Orașul se află atât în Câmpia Burnazului, cât și în Lunca Dunării, solul fiind nisipos.

Orașul este capatul șoselei naționale DN5, care îl leagă de București și care se termină la punctul de trecere a frontierei de la podul peste Dunăre aflat la sud-est de orașul propriu-zis. Drumul face parte din ruta europeană de referință nord-sud E85 și se continuă în Bulgaria cu șoseaua națională 2. La Giurgiu, din DN5 se ramifică șoseaua națională DN5C, care duce spre sud-vest la Zimnicea și șoseaua națională DN5B, care duce spre Ghimpați, de unde se continuă spre Găești cu DN61. Rețeaua rutieră este completată cu trei șosele județene: DJ507 porneste din DN5 în apropierea frontierei și duce spre nord-est la Omacu și Gostinu; DJ503 duce spre nord-vest la Stănești, Toporu, Râsuceni și mai departe în județul Teleorman de Drăgănești-Viașca (unde se intersectează cu DN6), Botoroaga, Moșteni, Videle, Blejești, Purani, Siliștea, Poeni, apoi mai departe în județul Dâmbovița de Șelaru, și în județul Argeș de Slobozia, Mozăceni, Negrăși, Rociu, Oarja (unde are un nod pe autostrada A1 și Căteasca; DJ504 duce spre vest la Putineiu, Gogoșari și mai departe în județul Teleorman de Mărzănești, Alexandria (unde se intersectează cu DN6 și DN6F), Orbeasca, Olteni, Trivalea-Moșteni, Tătăraștii de Jos, Tătăraștii de Sus și mai departe în județul Argeș de Popești, Izvoru, Recea și Buzoești (unde se termină în DN65A).[5]

Supratata	5.233,31 ha
Intravilan	2.358,28 ha
Extravilan	2876,03 ha
Populate	67.700
Gospodarii	X
Nr. locuinte	X

Teritoriul administrativ este învecinată:

- N – localitatea Fratesti, județul Giurgiu
- E – localitatea Omacu, județul Giurgiu
- S -Fluviul Dunarea
- V – localitatea Stanesi, județul Giurgiu

Teritoriul administrat de localitatea GIURGIU are o suprafața de 5233,31 ha, dintre care 2358,28 ha fac parte din intravilan, iar 2876,03 ha fac parte din extravilan. Ponderea cea mai mare o au terenurile agricole .

Tradițiile și obiceiurile zonei sunt păstrate și reprezintă valori ale culturii românești.

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

1. Denumirea detinatorului legal

Pajiștile și izlazarile situate pe teritoriul administrativ al Localității Giurgiu se află în proprietatea orașului și în administrarea Consiliului Local, cu sediul în localitatea Giurgiu, județul Giurgiu.

2. Documente care atesta dreptul de proprietate.

Dreptul de proprietate sau deținere legală asupra pajiștilor, conform Deciziei nr. 155 /21.06.1991 a Prefecturii Județului Giurgiu anexat prezentei documentații, intabulate în Cartea Funciară cu drept de proprietate pentru localitatea Giurgiu și Consiliului local,

ANEXA NR 1.

Nr crt	Actul de proprietate	Nr/Data	Suprafata – ha	Pasune /arabil
1	Decizia	155 /21.06.1991	10	pasune

La momentul întocmirii Amenajamentului pastoral Localitatea Giurgiu are în proprietate 10 ha și se întocmește plan de amenajament pastoral pentru 10 ha fiind izlaz arabil, conform Listei parcelelor de pășune, atașat

ANEXA NR 2.

Nr. crt.	Denumire locala CF	Nr. Tarla/BF	Nr. parcela	Suprafața (ha)
1	GIURGIU 25	27	-	10
	TOTAL GENERAL			10

3. Gospodarirea anterioara a pajistilor din amenajament.

Pajistiile aparținătoare Localității Giurgiu sunt folosite în regim de pășune prin pășunat liber (continuu), de vacile din localitate.

Starea generală actuală a pajiștilor este una bună față de factorii limitativi fiind reprezentați de suprapășunat (acest fenomen se întâlnește și în lunile în care este interzisă scoaterea animalelor pe pășune), exces de umiditate, prezența speciilor dăunătoare, prezența pălcurilor cu specii de arbuști, prezența mușuroaielor.

Nu există date privind producția medie de iarbă a pajiștilor din ultimii 5 ani, însă estimările noastre, în funcție de compoziția floristică și determinările de pe teren, indică o producție medie de cca.4,3 t/ha masă verde, în funcție de condițiile staționale și de cauzele degradării pajiștilor.

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

Capitolul II. ORGANIZAREA TERITORIULUI

Suprafata pajistii si a portiunilor din care se compune pajistea. Vecinatati.

1. **Denumirea trupurilor de pajisti.** Suprafata pajistilor pe categorii de folosinta - pasune/izlaz

ANEXA NR 3

Nr. crt.	Denumire locala	Nr. tarla	LOCALITATE	Suprafata (ha)	Vecinatati
1	25	27	Giurgiu	10	N-Padure, S-Bratul Smarda, E-de, V-NC 2451
	TOTAL			10	

LOCALITATEA GIURGIU

2. **Amplasarea - planul cadastral** Amplasarea teritoriala a trupurilor de pajiste precum si vecinatatiile parcelor de pajiste sunt redade in anexa 3 .

3. Organizarea administrativa.

Gospodarirea din trecut:

Nu a existat o organizare administrativa speciala a acestor pasuni. Ele au fost folosite in comun de catre locuitorii comunei, la libera lor alegere si organizare, platindu-se comunei o taxa de pasunat. S-a pasunat fara restrictii. Se poate caracteriza astfel gospodarirea in trecut a pasunilor ca necorespunzatoare, ceea ce a condus la degradarea covorului vegetal.

In ultimii ani:

- limitele trupurilor de pasune sunt bine conturate;
- s-a incercat o grupare a vitelor pe pasuni;
- s-a facut o evaluare a capacitatii de pasunat si o incarcare corespunzatoare a pasunilor.

Datorita faptului ca suprafata de pasune nu asigura in totalitate necesarul de masa verde si respectiv UVM, recomandam crescatorilor de animale sa asigure o furajare suplimentara a animalelor pe intreaga perioada de pasunat cu furaje produse pe terenurile agricole aflate in proprietate si marirea suprafetei de pasune .

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

Capitolul III.

CARACTERISTICI GEOGRAFICE SI CLIMATICE

1. Caracteristici geologice si pedologice.

Caracteristicile reliefului

Din punct de vedere geomorfologic, suprafata de teren agricol in studiu este situat in zona luncii Dunarii, subdiviziunea lunca Greaca, microzona solurilor aluviale .

2. Reteaua hidrografica.

Din punct de vedere hidrografic, teritoriul face parte din bazinul hidrografic al Dunarii.

Giurgiu se numără printre orașele așezate de-a lungul fluviului. Giurgiu se află la Km 493 pe Dunăre. celelalte orașe române care sunt porturi la Dunăre sunt: Baziaș la km 1075, Moldova Nouă la km 1046, Orșova la km 955, Drobeta Turnu Severin la km 931, Calafat la km 794, Bechet la km 679, Corabia la km 630, Giurgiu la km 493, Oltenița la km 430, Călărași la km 370, Cernavodă la km 300. Iar de la Brăila începe limita cu Dunărea maritimă.

Din punct de vedere hidrogeologic, adancimea se gaseste intre 5-10 m in partea de N-V a teritoriului, si intre 1-5 m in partea de sud, unde solurile inferioare se afla pe portiuni mai joase si mai slab drenate.

Date climatice. (Regimul termic, pluviometric si eolian)

Clima localitatii este temperat continentală. Vara este un anotimp cu temperaturi ridicate ce poate duce chiar la secetă, iarna cu geruri și crivăț. Vitezele cele mai mari le au vânturile dinspre NE, care pot atinge iarna 125 km/h. Precipitațiile medii sunt de 500mm.

Caracterizarea climatica s-a facut pe baza inregistrarilor si prelucrarile oferite de statia meteorologica Ghimpati .

3. Regimul termic

Climatic zona face parte dintr-un ACO (Areal Climatic –Omogen) care cuprinde parte din microzona pedo-geoclimatica 22/2 IS-BR cu clima calduroasa –secetoasa(I) , relief tabular de ses(S) in zona de dominanta a preluvosolurilor (BR) . Acest ACO evolueaza sub influenta unui relief de joasa altitudine si a principiilor centri barici , ca de astfel intreg cuprinsul Campiei Romane. Activitatea acestora are un rol important in influenta maselor de aer in a se deplasa ,dinspre centrele de maxima presiune atmosferica (arii ciclonale) catre centrele de minima presiune atmosferica . Deci acest teritoriu se afla in zona de influenta a patru sisteme barice: anticiclonii Azoric si Siberian si arii ciclonale Islandeza si Mediteraneeana . Pe langa influenta majora a acestor sisteme barice asupra deplasarii maselor de aer , cu manifestarii diferite de la vara la iarna , un rol important il au si factorii radiactivi care impreuna cu suprafata subiagenta , constituie elemente demne de luat in seama in evolutia diurna , lunara , anotimpuala sau anuala a precipitatiilor aspecte climatice (regimul temperaturilor , precipitatiilor si eolian) .

Caracterizarea climatica s- a facut in baza inregistrarilor si prelucrarile oferite de statia meteorologica Ghimpati.

Temperatura medie anuală multianuală este de 11,3 C (ind 3 și 3C, simbol FR, cu limite 10,5C – 11,5C). Din repartiția anuală se remarcă o temperatură medie lunară maximă în luna iulie 22,7C și o medie lunară minimă în luna ianuarie – 2,5 C.

Canțitatea medie anuală multianuală de precipitații este de 561 mm/mp (ind 4 și 4C, simbol SM, cod 0575, cu limite 550-600 mm/mp).

Analizând repartiția anuală a acestei cantități remarcăm un excesiv pluviat la sfârșitul primăverii și începutul iernii, deficitul înregistrându-se iarna.

Cu toate că vara se înregistrează cele mai mari cantități de precipitații acestea pot fi caracterizate drept insuficientă atât timp cât evaporanspirația este la rândul ei, mai mare, generând în felul acesta un pronunțat deficit de apă în sol.

Regimul eolian – este influențat de sistemele barice care își manifestă prezența în această parte a Europei. De aici și caracteristica principală a acestui tip de regim: dominantă – iarna, atât ca intensitate cât și ca frecvență, a vânturilor din direcția nord și nord-est sub influența anticiclonului Siberian. În acest anotimp activitatea acestuia, coroborată cu cea a ciclonului mediteraneean poziționat deasupra Marii Egee, creează o puternică circulație la nivelul troposferei, din direcția nord est spre sud vest, astfel încât în năstere vântul cunoscut sub numele de Crivat. În restul anului se constată dominantă vânturilor din sud-vest către nord est (Austru).

Analizând repartiția anuală a acestei cantități remarcăm un excesiv pluviat la sfârșitul primăverii și începutul iernii, deficitul înregistrându-se iarna.

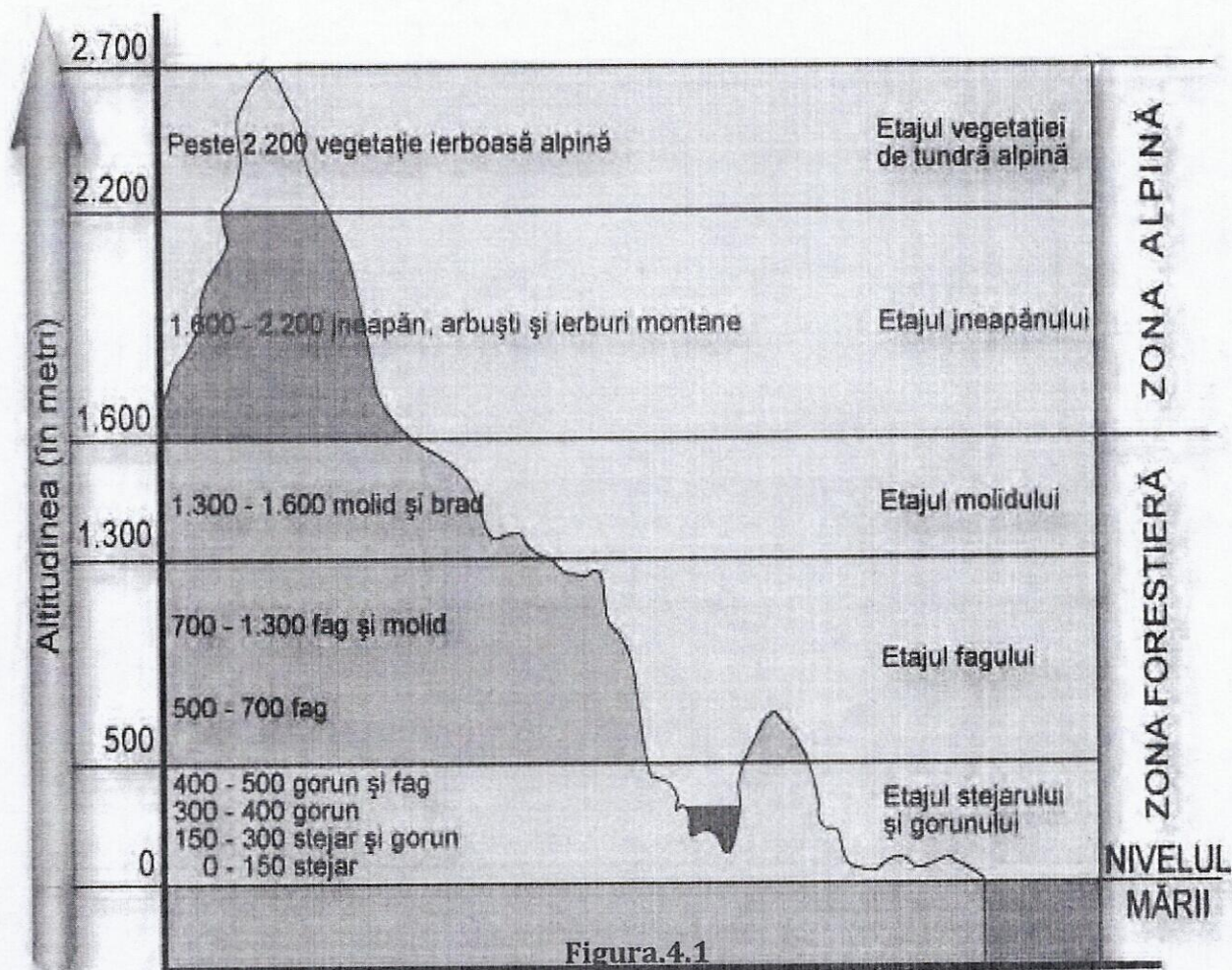
Factorii pedologici care au concurat și concurează la formarea și evoluția învelisului de sol, au fost și sunt; relieful-factor major de variabilitate pedologică, roca de solidificare, clima, apa freatică, covorul vegetal precum și factorul antropic, prin influențele modificatoare asupra celor anterior citați.

Interacțiunea factorilor pedoclimatici a condus la formarea și evoluția unei game variate de tipuri de soluri.

Astfel, pe teritoriul în studiu au identificate și analizate zece tipuri de sol, acestea aparținând clasei „Protisoluri”.

**Capitolul IV.
VEGETATIA**

Etajul bioclimatic, climatice reprezintă un areal determinat altitudinal prin modificările produse de relief (factor orografic), sol (factor edafic) și de climă (factor climatic). La nivelul unui etaj bioclimatic predomină o anumită specie de plante sau anumite formații vegetale. În condițiile general-climatice de la noi, odată cu creșterea altitudinii, se observă o schimbare evidentă a fitocenozelor (biocenoze formate din populații vegetale), formându -se etaje distincte, în care flora forestieră, dar și cea ierboasă, este diferențiată, așa cum se poate vedea în imaginea de mai jos (fig.4.1 și fig 4.2).

Linile de demarcație dintre etajele de vegetație, în realitate, nu sunt continue, ci ele prezintă variații (discontinuități) determinate de factorii zonali. Astfel, există numeroase diferențieri influențate de clima locală, de expoziție, de înclinăția pantelor, de particularitățile solului (pantă, textură, structură, rocă, etc.) sau de activitățile omului (împăduriri, defrișări, culturi agricole, exploatarea resurselor solului și subsolului, etc.). De asemenea, în unele zone montane, au loc frecvente fenomene de inversiune termică, ceea ce înseamnă că în etajele mai înalte temperatura medie este mai ridicată decât la nivelele mai inferioare. Ca urmare a tuturor acestor condiții speciale, vegetația etajelor bioclimatice poate suferi modificări și în unele regiuni, chiar poate să apară o tendință de inversare a repartizării ei pe verticală.

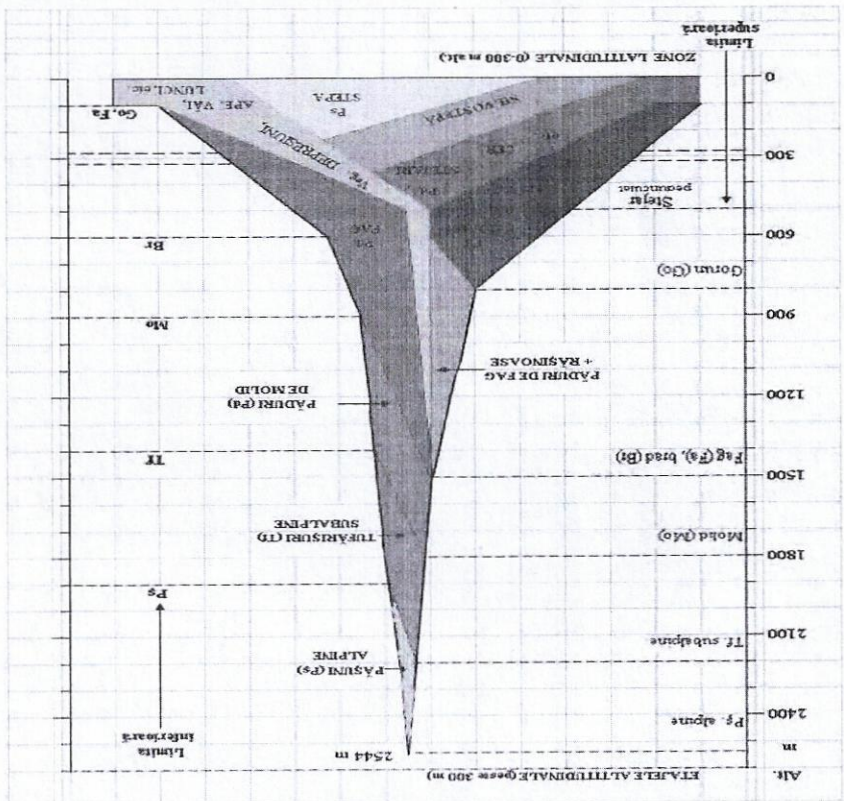

Fig. 4.2. - Răspândirea pe zone și limite altitudinale a formațiunilor vegetale naturale din România

Geobotanic, teritoriul cartat face parte din zona de silvostepa, în care vegetația de parter este reprezentată de mohor (Setaria viridis), costrei (Sorghum halepense). Caprita (Chenopodium album), pitul tarator (Agropyron repens), urda vacii (Lipidium draba), flamanzica (Draba verna), rapita (Sinapsis arvensis), volbura (Convolus arvensis), traista ciobanului (Capsella bursa-pastoris), etc. Pe terenurile nelucrate în cultură, pasuni și de-a lungul drumurilor de exploatare se află o bogată și variată vegetație ruderală, din care amintim troscotul (Polygonum Aviculare), coada soricelului (Achillea setacea), strîl (Amarantus retroflexus), obsiga (Bromus mollis) s.a.

Principalele specii de plante din pășiste

- patus (Festuca pratensis)
- firuta (Poa bulbosa)
- trifoiul alb (Trifolium repens)
- mazarișche (Vicia cracca)
- mohor (Setaria viridis)
- pitul tarator (Agropyron repens)
- urda vacii (Lipidium draba)
- volbura (Convolulus arvensis)
- traista ciobanului (Capsella bursa-pastoris)
- mustar (sinapsis arvensis)
- iarba barboasa (Fchinocloa cruss galli)

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

- rapita salbatica (Brassica rapa)
- rugii (rubus caesius)

Raigrasul peren (*Lolium perene*) este o graminee perenă, cu o răspândire frecventă în pajiștile permanente din zonele de depresionare sau luncile râurilor. În cultură, intră în componența amestecurilor complexe, pentru înființarea de pajiști temporare exploatate prin pășunat sau mixt.

Din punct de vedere economic are următoarele particularități:

- este o specie tipică pentru pășunat, deoarece rezistă la pășunat și are o bună regenerare după ce a fost folosită;
- reacționează puternic la fertilizarea cu îngrășăminte azotate, producând peste 10 t / ha S.U.;
- în amestecuri are o competitivitate mare, mai ales în anul al doilea de vegetație;
- speciile mai indicate care intră în amestecuri cu raigrasul peren sunt: trifoiul alb, ghizdeul, păiușul de livezi, timoftica, firuța, păiușul roșu;

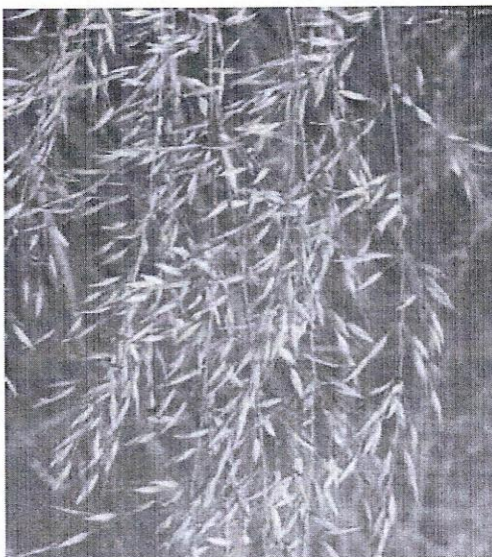
În condițiile unui pășunat rațional durata de valorificare a pajiștilor pe bază de raigras peren se dublează, deoarece prin tasare baza coletului și sistemul radicular rămân, în permanență în contact cu solul.

Recoltarea și pășunatul de mai multe ori în timpul perioadelor de vegetație măresc gradul de lăstărire a plantelor și prelungesc durata de folosință.

Amestecurile complexe, în care intră și raigrasul peren, prin însilozarea sub formă de semisiloz, produc un siloz de foarte bună calitate și cu un grad ridicat de consumabilitate

Firuță (*Poa pratensis*) este o specie bine adaptată la condițiile relativ uscate spre cele umede, regăsindu-se din pajiștile de câmpie până în cele montane. Este o graminee perenă, tipică pentru pășunat, datorită capacității mari de rezistență pe care o are la călcat.

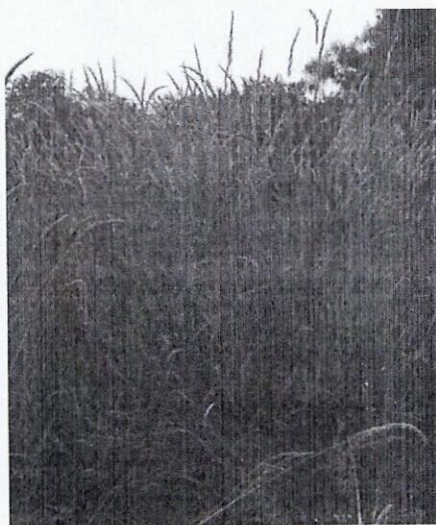

Ovasciorul (*Arhenatherum elatius*) este o specie perenă, cu tufă rară, frecventă în pașiti, din câmpie până în zona montană. Valoarea furajeră este foarte bună și productivitatea mare.

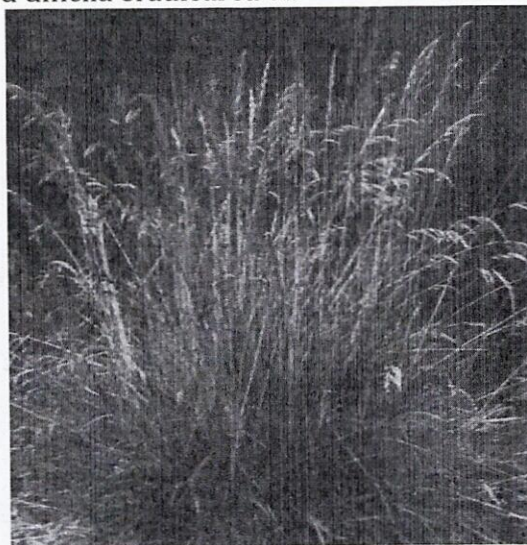
Agrostis stolonifera (moleață) este o plantă stoloniferă. Tulpinile pot ajunge la 1 m înălțime, frunzele sunt conice, lungi iar paniculul poate atinge 40 cm. Infloarește în lunile iulie și august. Este o plantă bună în furajarea animalelor.

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

***Phalaris arundinacea* (ierbăluță)** – este o plantă perenă care se dezvoltă în mod obișnuit de-a lungul albiilor lacurilor și cursurilor de apă, în zone umede cu preponderență în

Europa, Asia, America de Nord și Africa de Nord. În zonele cu umiditate excesivă poate fi o specie invazivă. Atunci când invadează o zonă, inhibă vegetația nativă și reduce biodiversitatea, modificând ecosistemul, făcând dificilă eradicarea ei.

***Deschampsia caespitosa* (târsă)** – este o plantă perenă din familia Poaceae. Este răspândită în Europa, America de Nord, America de Sud, Eurasia și Australia. Se găsește pe toate tipurile de pășune, deși preferă solul slab drenat. Se dezvoltă până la altitudini ridicate având o tulpină ce poate ajunge la 1,5 m.

Dactylis glomerata (golomăt) este o gramină cu tufă rară și talie mijlocie, pretențioasă la umzeală. Otăvește bine, are productivitate mare și valoare pastorală foarte bună.

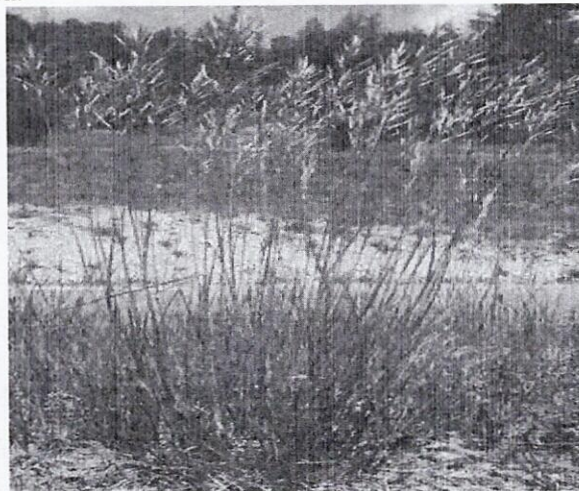
Festuca airoides (pârnușcă) - este o plantă perenă cu rizomi și radicele erecte, cu lungimi de 10-30 cm. Inflorescența este un panicul solitar. Fructul este o cariopsă cu pericarpul aderent

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

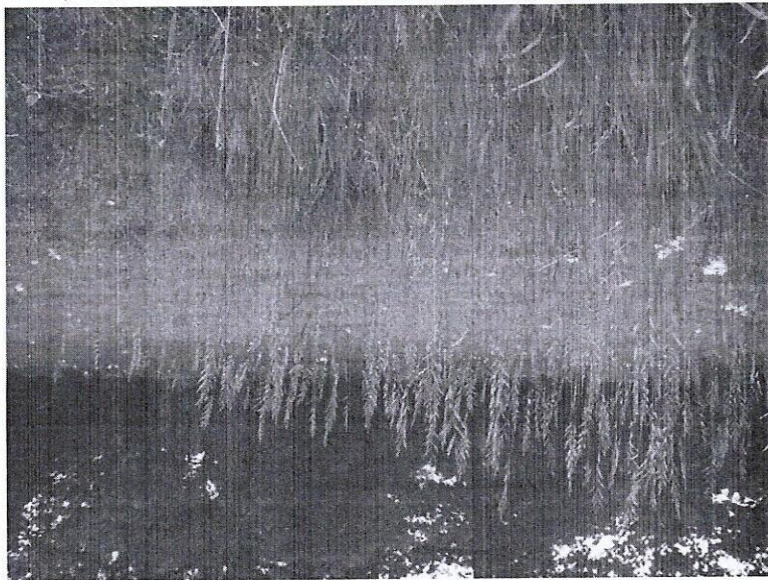

***Festuca rubra* (păiuș roșu)** - se regăsește în multe dintre pajiștile naturale, indiferent de tipul de sol și de condițiile de umiditate. Se răspândește printr-un sistem de rădăcini rizomatos, ceea ce îi conferă o acoperire bună a solului. Are o creștere lentă în primul an de la semănare, și nu ajunge la potențialul maxim de producție decât în al doilea și al treilea an de folosință. Se dezvoltă bine indiferent de condiții, dar mai ales în soluri secetoase, slabe, precum și în câmpurile supuse uzurii intense. Păiușul roșu are rezistență bună la îngheț și la secetă și se poate folosi atât pentru conservare cât și pentru pășunat. Se recomandă utilizarea acesteia pentru ameliorarea pajiștilor degradate, prin lucrări de supraînsămânțare.

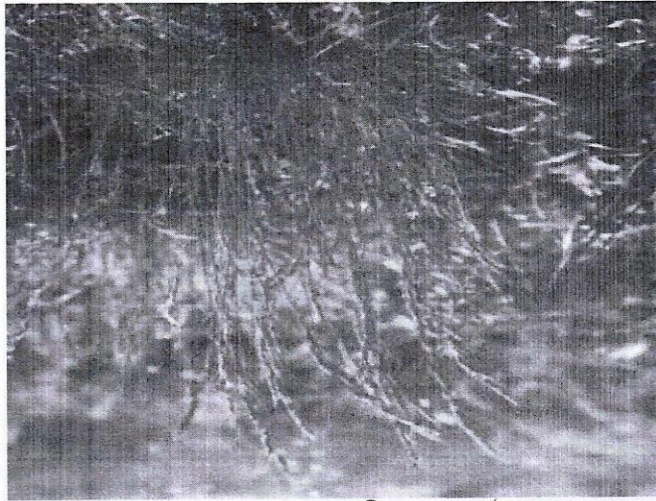
Durata de rezistență în sol este de aproximativ 7 - 8 ani, iar potențialul de producție este de 2 - 4 tone/hectar substanță uscată.

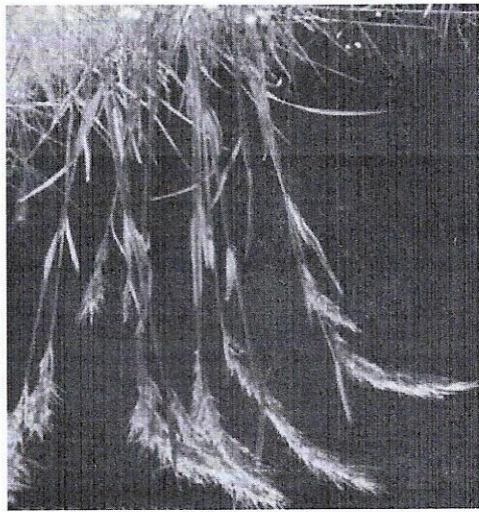
***Bromus erectus* (obsigă aristată)** - este o plantă perenă din familia Poaceae. Tulpinle înalte pot ajunge până la 100 cm. Este o specie moderat nitrofilă slab alcalinofilă, răspândită prin fânețe și coaste însoțite, pe soluri calcaroase, sărace, uneori prin semănături și vii, din zona pădurilor de stejar (zona nemorală), până în etajul nemoral.

Brachypodium pinnatum (obsigă) -plantă furajeră perenă din familia gramineelor cu rădăcini puternice, stoloni subterani lungi și tulpina înaltă până la 140 cm, cu frunze liniare, late, și cu înflorința un panicul . Foarte rezistentă la secetă, intră în componența pășunilor și fanetelor cultivate, în amestec cu alte graminee și leguminoase. Se mai cultivă pe pante expuse eroziunii, pe taluzuri și diguri, nisipuri mișcătoare etc. Crește și spontan în fanetele din regiunile secetoase

Festuca rupicola (păiuș de silvostepă) - este o gramină cu tufa deasă, 20-30cm, rezistentă la geruri și pășunat, valoarea pastorală și productivitatea sunt slabe-mijlocii cu o producție de 3,5-6 t/ha și o capacitate de pășunat de 0,4-0,6 UVM/ha.

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

***Poa bulbosa* (firuță cu bulbi)**- specie perenă, cespitoasă cu tulpina erectă, este o graminee cu plasticitate ecologică ridicată, adaptându-se cu ușurință diferitelor tipuri de sol. rareori ascendentă. Planta are frunze late, acuminate, cu panicul ovoidal sau alungit, cu ramuri scurte, erecte, glabre. Spiculețele sunt multiflore, violaceu nuanțate, cu axa paroasă. Planta este răspândită din zona de stepă până în etajul subalpin, pe coastele însoțite, pe marginea drumurilor.

***Bromus inermis* (obsigă nearistată)**

Alături de graminee, **leguminoasele** reprezintă grupa cea mai importantă de plante din vegetația pajiștilor permanente, însă cu participare mai redusă, în medie 8-10%, ajungând la 50-60% în condiții favorabile de creștere.

Importanța deosebită a leguminoaselor constă în aceea că dau productivități mari, produc un nutreț bogat în substanțe proteice și săruri minerale, fiind bine consumate de toate speciile și categoriile de animale.

Leguminoasele se utilizează atât pentru fân cât și pentru pășunat. Ele se refac ușor după folosire și pot da 2-4 coase într-o perioadă de vegetație.

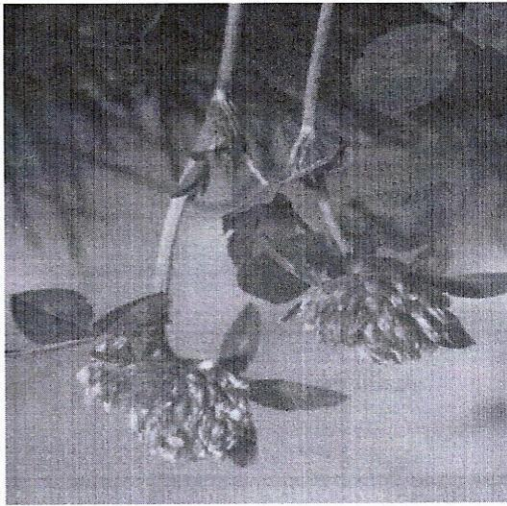
Cu toate acestea, leguminoasele sunt inferioare gramineelor, datorită unor însușiri negative care le diminuează valoarea economică, situându-le după graminee. Astfel, leguminoasele au cerințe mai ridicate față de condițiile de creștere decât gramineele și o vivacitate mai redusă, menținându-se pe pajiști timp de 3-5 ani. Aceasta explică de altfel, participarea mult mai redusă a leguminoaselor pe pajiștile permanente, comparativ cu gramineele.

Unele dintre leguminoase, dacă sunt consumate ca nutreț verde proaspăt, produc meteorizații la animale, iar altele au un gust amar, de aceea au un grad de consumabilitate scăzut. În procesul de uscarea fânului, pierderile de natură mecanică, care se datoresc scuturării frunzelor, sunt mult mai mari la leguminoase, mai ales atunci când procesul de pregătire a fânului decurge în mod necorespunzător.

Trifoiul alb (*Trifolium repens* L.)

Trifoiul alb este foarte răspândit pe pajiștile permanente, în special pe pășunile din Iuncile Râurilor. În cultură, trifoiul alb, ocupă suprafețe restrânse, fiind cultivat singur pentru producere de sămânță. Pentru furaj, se cultivă amestecuri, asociindu-se de obicei cu plante de talie mică sau mijlocie, ca: *Festuca pratensis*, *Agrostis stolonifera*, *Poa pratensis*, *Lolium perenne* etc. Este slab rezistent la secetă, însă mai rezistent la ger decât trifoiul roșu. Suportă cu relativă ușurință inundații de durată, fiind rezistent totodată la umiditatea în exces. Din această cauză, formează frecvent asociații pe terenurile cu apă freatică la mică adâncime, uneori chiar la suprafață, pe soluri lăcovișite sau gleizate. Trifoiul alb spre deosebire de trifoiul roșu, este o plantă de talie mică, având tulpini târâtoare. Fiind o plantă tipică de pășune, rezistă la pășunat și otăvește ușor după ce a fost pășunată. În condiții favorabile se poate reface de 3-4 ori într-o perioadă de vegetație. Posedă o longevitate mare, menținându-se în cultură 8-10 ani, sau chiar mai mult, datorită capacității sale de a se înmulți pe cale vegetativă.

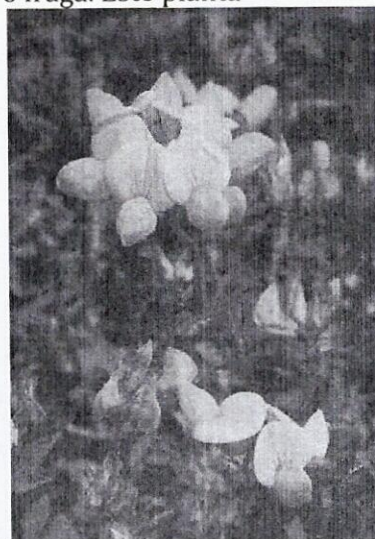
Trifoiul roșu (*Trifolium pratense*)

Este o plantă valoroasă de nutreț, caracterizată în primul rând prin producții mari, egale sau puțin inferioare celor pe care le dă lucerna. Trifoiul roșu posedă o capacitate de otăvire mai slabă. În condiții normale produce două, cel mult trei coase într-o perioadă de vegetație. Nutrețul produs de trifoi, în special fânul, prezintă un grad ridicat de consumabilitate și digestibilitate, datorită

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

Trifoi fragifer - (*Trifolium fragiferum*) este o leguminoasă cu tulpina taratoare ca și trifoiul alb, târâtor. La fel, frunzele și inflorescențele sunt lung pețiolate, respectiv lung pedunculate. Caliciul perenă, comună în lunci și în locuri sărăturoase. cu valoare furajeră bună. se umflă mai târziu, dând inflorescenței o formă globuloasă, asemănătoare cu o fragă. Este plantă

***Lotus Corniculatus* (ghizdeiul)**, este o plantă perenă, cu sistem raticular bine dezvoltat și profund, tulpini fistuoase, de 15- 40 cm înălțime. Frunzele sunt pentafoliolate, cu foliole scurt pețiolate, obovate sau lanceolate, glabre sau slab păroase. Florile sunt galbene, portocalii sau roșiatice, dispuse în umbrele lung pedunculate. Fructul este o păstaie cilindrică, polispermă, cu semințe mici, globuloase, de culoare brun-roșcat.

Specii din alte familii botanice, identificate și consumate de animale.

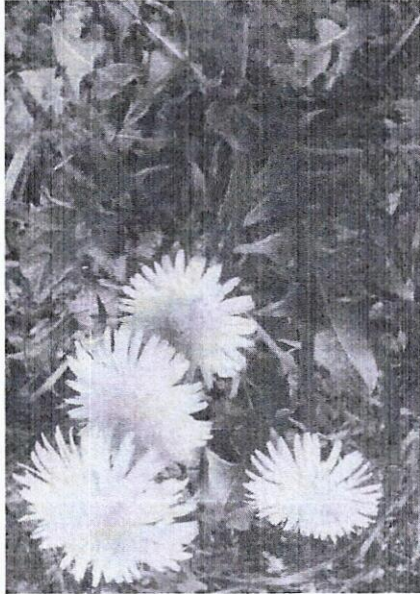
Pe lângă graminee și leguminoase, care formează baza floristică a oricărei pajiști, în asociațiile vegetale ale acestora, își fac loc și alte specii, aparținând diverselor familii botanice, specii care sunt bine consumate atât în stare verde, cât și sub formă de fân, cunoscute sub denumirea de specii diverse sau buruieni de pajiști. Proportia mai mare sau mai mică a prezenței acestora în ecosistemul pajiștilor, indică starea de degradare a acestora și, implicit, necesitatea aplicării unor lucrări de ameliorare.

Cele mai recente clasificări ale plantelor :

- a. plante consumate de animale;
- b. plante neconsumate (buruieni de balast);
- c. plante dăunătoare vegetației pajiștilor;
- d. plante care depreciază produsele animaliere;
- e. plante toxice.

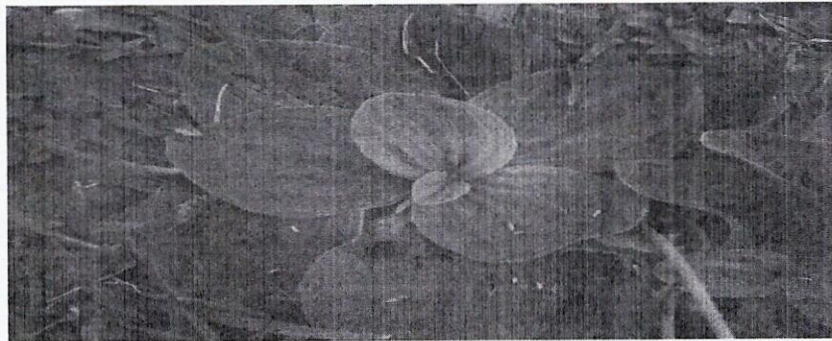

Coda soricelului (*Achillea millefolium*) - este o plantă care crește pe solurile aspre de pe pășuni și de pe marginea drumurilor. Frunzele ei verde-închise sunt divizate în mai multe segmente, aspect reflectat de numele latin de „millefolium”, adică „o mie de frunze”. Capetele plate ale inflorescențelor, alcătuite din multe flori albe sau roz, apar vara. Este o plantă bine consumată de ovine, atât în stare verde, cât și în fân.

Pădăria (*Taraxacum officinale*) - este o plantă erbacee, din familia compozitelor, cu frunze lungi, crestate și cu flori galbene grupate în capitule. Mai este numită și buhă, crestățea, lăptucă, lilicea, măță, papalungă, pilug, turci, galbinele-grase, gusa-găinii. Pădăria este găsită pretutindeni, unde se află vegetație, de la câmpie până în zona subalpină, prin locuri necultivate și pe marginile drumurilor. Ea are anumite locuri în care crește ca de exemplu: nu crește în loc umbros ci în loc cu soare, ea crește în calea unui izvor subteran, etc. Este o plantă bine consumată de toate animalele, datorită conținutului ridicat în substanțe nutritive și, mai ales, de proteine.

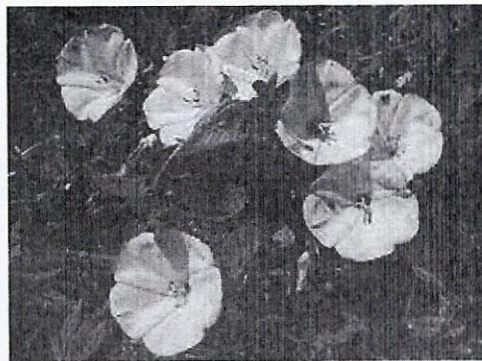
AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

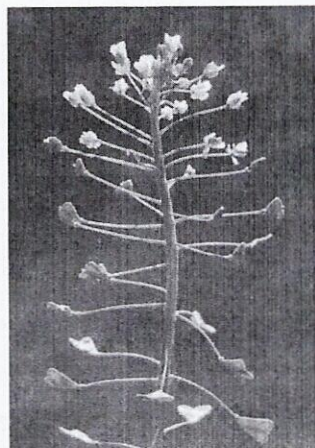
Pătlagina (Plantago media) - Pătlagina este o plantă erbacee perenă, de 10 – 50 cm înălțime, cu frunze ovate sau lanceolate, cu tulpini florifere drepte, cu inflorescențe terminale în formă de spic și cu floricele gălbui, mici. Pătlagina **Este o plantă** bine consumată pe pășune. este foarte răspândită, vegetând și în locuri bătătorite în care alte specii nu cresc. Crește pe marginea drumurilor, în buruienișuri, în pășuni, culturi, de la câmpie până în zona alpină.

Plante neconsumate sau slab consumate de animale (buruieni de balast)

În această categorie de plante care se asociază vegetației pajiștilor intră un număr foarte mare de specii, dintre care:

Convolvulus arvensis (Volbura sau Europei Asiei) - Este o plantă perenă, erbacee, cățărătoare sau târâtoare, care poate crește până la 2 m. Frunzele Florile **rochița-rânduncii**) - este o specie de plante, nativă și sunt dispuse în spirală, de formă variată, lungi de 2-5 cm, cu un pețiol de 1-3 cm. au formă de trompetă, cu diametrul de 1-2,5 cm, albe sau roz pal, cu cinci dungi radiale mai închise la culoare. Deși produce flori atractive, deseori este considerată a fi o buruienă din cauza creșterii rapide și sufocării plantelor cultivate.

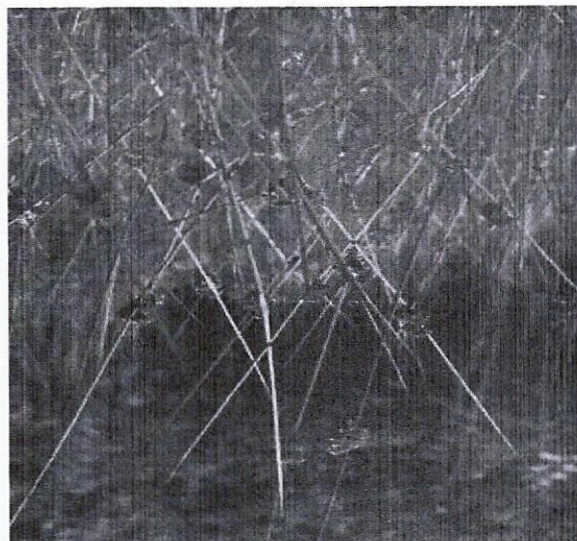

Capsella bursa-pastoris (Traista ciobanului) - este o plantă nativă Europei, dar care s-a extins în multe părți din lume. Numele său se referă la capsula în formă de traistă. Traista-ciobanului crește în grădini, pe câmp, pajiști, acolo unde solul nu este foarte uscat și există suficient soare.

Este o plantă de dimensiuni mici, de până la 20 cm înălțime. Ramurile fine se întind pe toată lungimea tulpinii. Frunzele Florile Semințele bazale sunt lanceolate și dințate. albe sunt aranjate în raceme rare. Sunt simetrice radial, cu patru petale. au formă de inimă, sunt plate și triunghiulare. Semințele plantei produc un compus vâcos atunci când sunt umezite.

Coada calului (*Equisetum arvense*) - este o specie de plantă rizomul tuberculat. Coada-calului este cunoscută și folosită încă din antichitate în medicina tradițională ca și sursă de acid salicilic (substanță activă conținută în aspirina modernă). erbacee, erectă, perenă (prin orizontal articulată, adesea

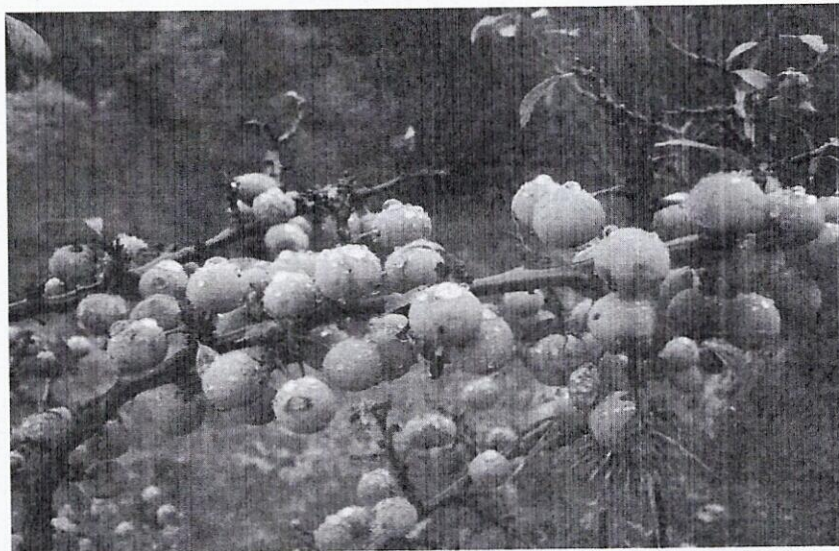

Juncus conglomeratus (piper) - este frecvent la marginea lacurilor, bălților sau terenurilor mlăștinoase, chiar în cele ușor sărate. Este o plantă perenă, având în pământ un rizom cu îngroșări tuberculiforme. Tulpina este trimuchiată și foliată. Frunzele sunt lungi, liniare.

Plante dăunătoare vegetației pajisțiilor

În această categorie sunt încadrate o serie de specii ierboase sau lemnoase care, pe lângă faptul că nu sunt consumate de animale, dăunează vegetației comune a pajisțiilor.

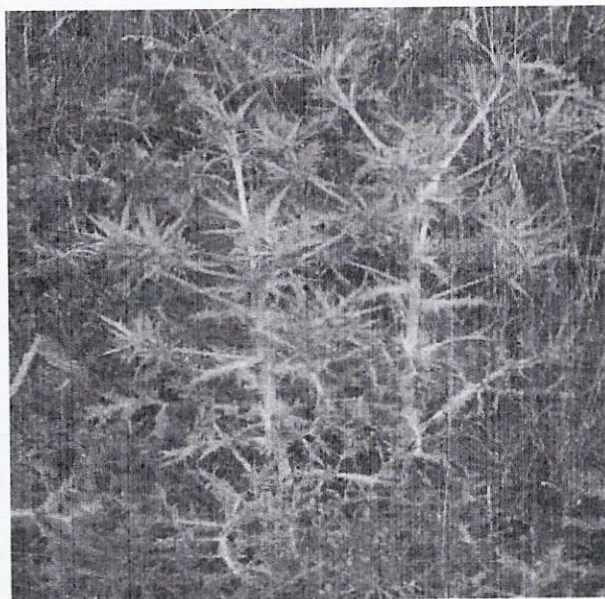
AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

Porumbarul (*Prunus spinosa*)-este un arbust sălbatic, înalt de 1-3 m, din familia rozaceelor (Rosaceae), cu ramuri spinoase, cu flori albe și cu fructe sferice de culoare neagră-vineție. Ea putând fi găsită frecvent la liziera pădurilor, pe marginea drumurilor, pe terenuri cultivate și în regiunile calcaroase.

Plante care depreciază produsele animaliere

Deprecierea laptelui și a lânii este produsă în urma consumării următoarelor specii.

***Eryngium campestre* (scaiul dracului, rostogol)** - această buruiană nu este consumată de către animale. Mai mult, datorită țepilor, animalele nu pot paște nici iarba din imediata apropiere. Planta trebuie distrusă cu sapa sau prin stropire cu erbicide. Dacă plantele au ajuns la maturitate, trebuie arse, în acest fel distrugându-se și semințele. Planta trebuie distrusă în faza de rozetă, înainte de a emite tulpini, prin stropire cu erbicide, sau cu sapa, prin tăiere sub colet pentru a nu regenera.

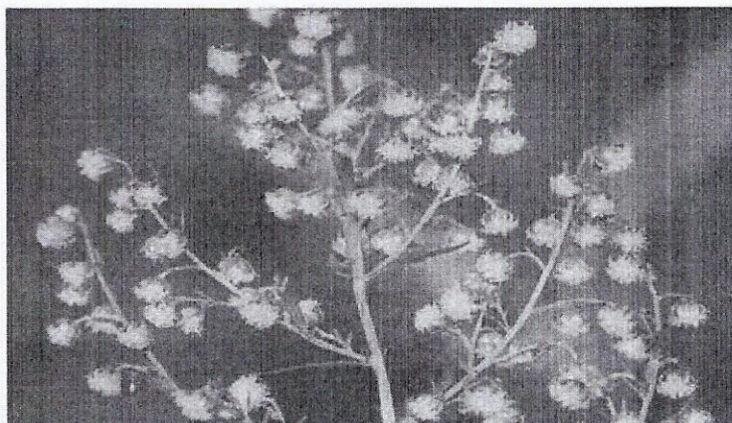

Carex vulpina (rogoz) - face parte din familia **Cyperaceae** și crește în zone nisipoase. Rogozul este o plantă înaltă de 20-25 cm cu un aspect plăcut și deosebit. Rădăcina foarte lungă prezintă numeroase ramificații subțiri și lungi, care fixează planta în solul nisipos.

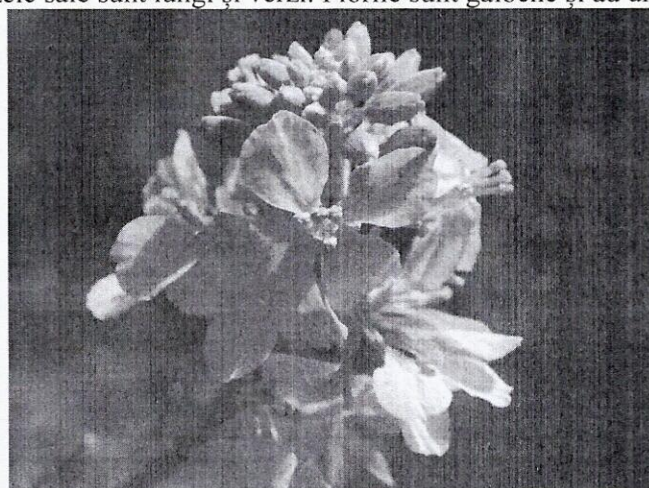

Symphytum officinale (tătăneasă) - Tătăneasa este o plantă ierboasă, păroasă, înaltă de 100-120 cm. Sub pământ are un rizom gros de pe care cresc rădăcini carnoase - fusiforme. Frunzele sunt lungi (maxim 25 cm), alterne, cu lățimea de 1-2 cm. În partea inferioară a tulpinii frunzele sunt oval-lanceolate. Florile sunt de culoare roșie-vioacee, uneori roz-albă și sunt dispuse în cime unipare. Corola este gamopetală, tubulos-campanulată și se termină cu 5 dințișori recurbați. Tătăneasa înfloreste în lunile mai-august. Tătăneasa crește în locuri umede, prin lunci, la marginea apelor, uneori chiar pe lângă drumuri. Este răspândită din câmpie până în zona montană.

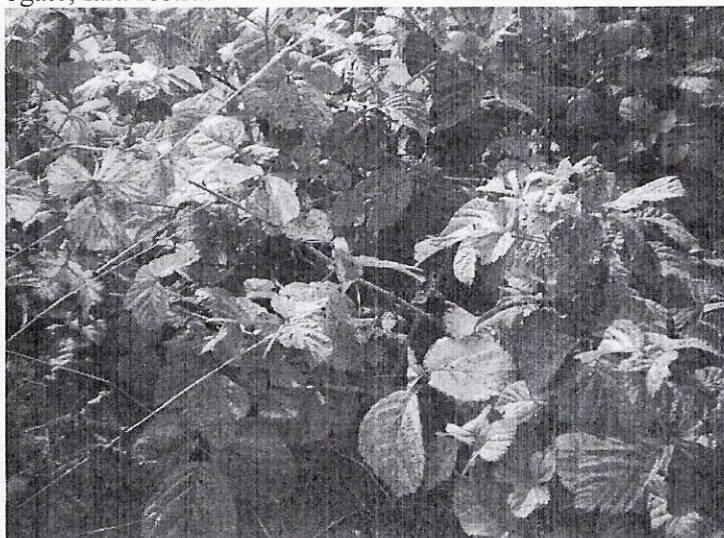
AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

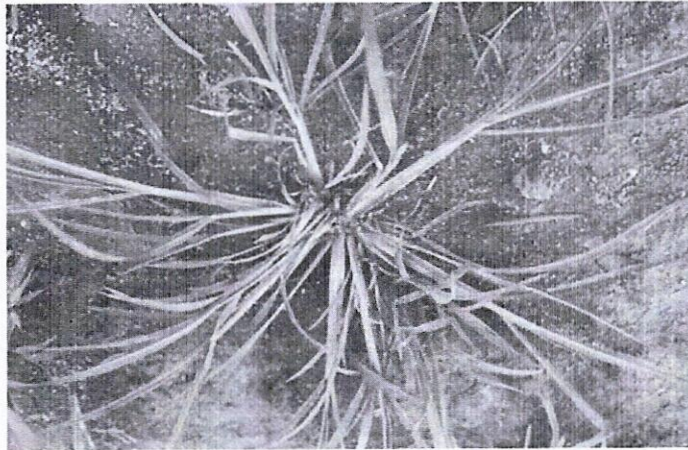
Artemisia austriaca (pelinița) - Este o plantă perenă. Poate atinge înălțimea de 2 m. Înflorește în iunie-august. Fructul este o achenă. Frunzele sale sunt lungi și verzi. Florile sunt galbene și au un miros plăcut.

Mustar (sinapis arvensis)- este o plantă anuală de cultură, bogat ramificată, cu înălțimea de 1 - 1,5 m. Planta are tulpina cilindrică, foarte păroasă la partea inferioară. Frunzele inferioare sunt penat-lobate. Florile sunt galbene, în raceme bogate, fără rostru.

Rugi (Rubus caesius) Este un arbust mic care crește până la 2 m înălțime, cu tulpini bienale care mor după fruct în al doilea an. Ea trimite traverse lungi care rădăcină la vârf pentru a forma noi plante. Tulpinile sunt gri-alb-gri. Frunzele alternative sunt paroase deasupra și dedesubt. Sunt tulpinați și lamele de frunze sunt palmează în formă, fie constând din trei pliante ovale cu margini zimțate și puncte acute, fie doar cu trei lobi. Inflorescența este o grămadă de flori albe, de aproximativ 2,5 cm în diametru. Calicul are cinci sepale, iar corola este compusă din cinci petale dispersate cu margini fine. Fructul este un ansamblu de mai multe drupe negre, cărnoase, cu o floare de ceară albastrui.

larba barboasa (Echinochloa crus galli) Graminee anuala iubitoare de caldura. Predomina pe soluri umede, humifere, bogate in elemente nutritive, luto-nisipoase. La inceputul verii (germineaza la caldura) Frunzele adevarate verde inchis pana la verde-gri, relativ lata, numai la baza limbului cu cateva randuri de peri, fara ligule. Patile Verticale sau geniculate cu inaltime de 30-80 (100) cm. Nodurile cu aglomerari de perisori. Floarea Spiculate uniflore, de 2-3 mm, dens inserate in pseudospice alterne sau fata in fata pe axul principal; glumela inferioara are aproape intodeauna o arista lunga sub varf. Perioada de infloare Iulie – octombrie.

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

Capitolul V. CADRUL DE AMENAJARE

1. Procedee de culegere a datelor din teren

În acest capitol vom preciza modul de culegere a datelor din teren (prin măsurători, apreciere, etc.), inclusiv metodele utilizate pentru descrierea și clasificarea vegetației. Se va prezenta modul în care ele au fost prelucrate și transpuse în amenajament conform Ghidului de întocmire al amenajamentelor pastorale (Marușca și colab., 2014).

Pentru determinarea compoziției floristice au fost efectuate mai multe relevee, în funcție de suprafața pajiștii luată în studiu. S-a avut în vedere colectarea datelor care să permită identificarea diferitelor tipuri de comunități vegetale (asociații). În acest sens au fost utilizate metode de studiu specifice fitosociologiei (metoda geobotanică și metoda dublului metru).

Analiza vegetației are drept scop identificarea influenței factorilor abiotici dar și evoluția vegetației prin prisma influenței antropice, adică gestiunea de exploatare și prezența sau absența lucrărilor de îngrijire pe suprafața respectivă.

Modul de gestiune al unei suprafețe de pajiște permanentă influențează direcția de evoluție a structurii floristice cât și dinamica de vegetație a acesteia.

Pentru determinarea compoziției floristice au fost efectuate relevee floristice după metoda geobotanică. Prin această metodă, compoziția floristică se studiază într-o suprafață de probă pătrată. Numărul suprafețelor de probă este de 3 pentru suprafețe de până la 100 ha de pajiște și de 3-5 pentru cele de peste 100 ha.

Suprafețele de probă se aleg parcurgând pajiștea pe diagonală și se delimitează cu țăruiși porțiuni cât mai uniforme din punct de vedere floristic. Țăruișii rămân pentru întreaga perioadă de vegetație, urmărind aspectele sezoniere sau fenologice. Mărimea suprafețelor de probă este de cel puțin 100 mp.

După delimitarea suprafețelor de probă se trece la întocmirea fișei geobotanice sau a releveului notându-se:

- localitatea;
- data;
- suprafața probei cercetate;
- modul de folosire a pajiști cercetate;
- suprafața de probă;
- altitudinea;
- expoziția;
- înclinarea terenului;
- solul;
- apa freatică;
- înălțimea plantelor (cm);
- acoperirea generală (%).

După această etapă se trece la determinarea speciilor întâlnite în interiorul fiecărei suprafețe de probă și se înregistrează în fișa geobotanică pe grupe după criteriul botanico-economic și anume:

- 1. graminee
- 2. leguminoase
- 3. cyperaceae și juncaceae
- 4. plante din alte familii botanice
- 5. mușchi și licheni
- 6. specii lemnoase.

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

Pentru mai multă exactitate se cercetează și suprafețele limitrofe, iar speciile întâlnite în cadrul fiecărei grupe se va face în funcție de dominanța lor.

După înscrierea speciilor în fișe, în dreptul fiecărei specii se trec principalele caracteristici: abundența, dominanța, frecvența și fenofaza.

Abundența (A) reprezintă numărul de indivizi dintr-o specie; care se apreciază vizual în procente sau note (1-5) sau prin numărarea acestora (de obicei în suprafețe de 1 mp în 3-4 repetiții)

Dominanța (D) reprezintă gradul de acoperire a solului de masa aeriană a plantelor apreciat vizual și exprimat în procente sau note.

Dominanța se poate referi la toate plantele și în acest caz se vorbește de „acoperire generală” sau la fiecare specie în parte „acoperire specifică”.

Conform poziției sale botanice o pășiște poate fi de tipul:

- G-bogată în graminee,

- L-bogată în leguminoase,

- E-echilibrată,

- D-bogată în diverse „alte specii”.

După întocmirea fișelor geobotanice, acestea se centralizează și apoi se grupează pe asociații și se întocmește tabelul asociației.

Pasul următor îl constituie determinarea Valorii pastorale (VP) care ne oferă informații despre calitatea pășiștilor cercetate.

Datele referitoare la starea actuală a pășiștilor, prezența căilor de acces, a construcțiilor zoopastorale și sursele de apă, au fost obținute prin observații directe în teren.

Calculul VP se face astfel:

$$VP = \sum PC (\%) \times IC/5$$

unde:

VP - indicator valoare pastorală (0-100);

PC-participare în covorul ierbos (%) indiferent de metoda de determinare (AD, P, Cs, G);

IC - indice de calitate furajeră;

După determinarea indicatorului de valoare pastoral prin împărțirea la 5 a punctajului obținut din înmulțirea PC x IC, acesta se apreciază astfel:

• 0-5 - pășiște degradată;

• 5-15 - foarte slabă;

• 15-25 - slabă;

• 25-50 - mijlocie;

• 50-75 - bună;

• 75-100 - foarte bună.

Indicele obținut pentru VP are valori de la 0 într-o pășiște fără valoare furajeră, până la 100 pentru o pășiște semănată (ideală).

În urma analizei efectuate în teren și a rezultatelor obținute, menționăm faptul că producția de masă verde obținută pe aceste pasuni se situează în jurul cantității de 4,7 to mv / ha.

Conform ANEXEI (valoarea pastorală a pășiștei)

2. Stabilirea modului de folosință a pășiștilor

Întreaga suprafață de pășiște supusă acestui Amenajament Pastoral va fi exploatarea prin pasunat

cu trei categorii de animale: ovine și bovine, caprine. Factorii limitativi pe aceste pășiști sunt fie excesul de umiditate fie subpășunatul sau suprapășunatul lor.

Pe teritoriul acestor pășuni au fost identificate următoarele tipuri de asociații vegetale și anume:

- Festuca valesiaca (păiuș stepic), Lolium perenne, Lolium multiflorum, Festuca pseudovina (păiușul oilor), Dactylis glomerata (golomat), iarba cimpuului ca și graminee, dar și din leguminoase

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

Trifolium repens (trifoiul alb), Lotus corniculatus (ghizdei), troscot (Polygonum aviculare), coada soricelului (Achillea setacea) Am intalnit specii nevaloroase cum ar fi Juncus conglomeratus (pipirig), Taraxacum officinale (papadia), Plantago lanceolata (patlagina), Ranunculus acer (piciorul cocosului) , stir (Amarantus retroflexus) ,obsiga(Bromus mollis) etc. De asemenea am intalnit si diverse plante toxice cum ar fi : Ranunculus acer (piciorul cocosului) ,

La astfel de pajiști valoarea pastorală este mediocră, cu un potențial de producție scăzut 4-7 t/ha MV.

3. Durata sezonului de pasunat

Pășunile reprezintă cea mai ieftină sursă pentru asigurarea hranei ierbivorelor în timpul perioadei de vegetație, având multiple avantaje ce decurg din efectele favorabile atât asupra animalelor, cât și asupra pășunilor în relația sol-plantă-animal.

În Ordinul nr. 544 din 21 iunie 2013, Art. 6, se prevăd următoarele:

(1) Începerea pășunatului se face în funcție de condițiile pedoclimatice și de gradul de dezvoltare a covorului ierbos.

(2) Se evită începerea pășunatului prea devreme, care poate afecta perioada de regenerare, sănătatea și supraviețuirea plantelor.

(3) Perioada de pășunat se va încheia în luna noiembrie, la o data stabilită în funcție de evoluția temperaturilor și regimul precipitațiilor.

(4) Data începerii și încheierii pășunatului, precum și modul de organizare a pășunatului, continuu sau pe tarlale, se stabilesc prin hotărâre a consiliului local.

Ținând cont de toate caracteristicile climei zonale - durata sezonului de pășunat, în zona de silvostepă, unde se află și localitatea Giurgiu , este de cca 150 de zile, de la ultima decadă a lunii aprilie (23 aprilie, Sf. Gheorghe) până la sfârșitul lunii octombrie (26 octombrie, Sf. Dumitru).

Animalele pot fi introduse în pajiști după data de 20 aprilie în anii secetoși și în mod excepțional oile pot fi admise la pășunat după 26 octombrie, până la 1 noiembrie.

Conform Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, art Art. 10.(1) - introducerea animalelor pe pajiști este permisă doar în perioada de pășunat prevăzută în amenajamentul pastoral, iar la alin. (2) se stipulează: este interzis pășunatul în cazul excesului de umiditate a pajiștii.

În faza tânără de vegetație plantele de pe pășuni au însușiri organoleptice deosebite (gust, miros) care măresc apetitul animalelor și ca urmare crește gradul de consumabilitate a ierbii care poate ajunge la 85-95%.

Dacă pășunatul se începe prea devreme, când plantele sunt prea tinere și solul prea umed, asupra vegetației efectele negative sunt următoarele:

- se distruge stratul de țelină, se bătătorește solul și se înrăutățește regimul de aer din sol. Se formează gropi și mușuroaie;
- pe terenurile în pantă se declanșează eroziunea;
- se modifică compoziția floristică dispărând plantele valoroase mai pretențioase din punct de vedere al apei, aerului și hranei din sol;
- plantele fiind tinere au suprafața foliară redusă și vor folosi pentru refacerea lor substanțe de rezervă acumulate în organele din sol ce are ca efect epuizarea lor.

Efectele negative asupra animalelor sunt:

- iarba prea tânără conține multă apă și ca atare are un efect laxativ epuizant, ceea ce duce la eliminarea excesivă a sărurilor minerale de Cu, Mg, Na;
- conținând prea puțină celuloză nu se pretează la salivație și rumegare, animalele fiind predispuse la intoxicații și meteorizații;
- conținutul mare de azot al ierbii tinere determină acumularea în stomac a amoniacului și ca atare declanșarea unor fermentații periculoase.

În aceeași măsură nu recomandăm nici folosirea pășiștilor prin pășunat mai târziu de 1 noiembrie. Ultimul pășunat trebuie să se realizeze cel mai târziu cu 20-30 zile înainte de instalarea înghețurilor permanente. Astfel plantele au posibilitatea să acumuleze glucide, să-și refacă masa vegetativă, ceea ce determină o mai bună suportare a înghețurilor pe de o parte, iar pe de altă parte pornirea timpurie în vegetație.

Întărirea toamna a pășunatului, până la venirea înghețurilor, face ca iarba să nu se poată refăce corespunzător, primăvara constituind una din cauzele dispariției speciilor valoroase din pășiști.

Pășunatul peste iarnă mai ales cu oile este un obicei foarte dăunător pentru covorul ierbos al pășiștilor noastre, cu repercusiuni negative în anul și anii ce urmează. Pe o pășiște pășunată toată iarna, în sezonul de vegetație următor, producția scade cu cel puțin 20 – 40 %, ceea ce este foarte mult. Dacă pășiștea este în pantă și solul se erodează, pierderile sunt și mai mari, până la scoaterea ei din circuitul productiv.

4. Numarul ciclurilor de pasunat

Ciclul de pășunat este intervalul de timp în care iarba de pe aceeași parcelă de exploatare, odată pășunată, se regenerează și devine din nou bună pentru pășunat.

Numărul ciclurilor de pășunat este în funcție de condițiile climatice și staționale, de sol, de compoziția floristică și de capacitatea de regenerare a pășiștilor.

Pe suprafața pășiștilor din localitatea Giurgiu, se practică pășunatul continuu (liber), pe niciuna din suprafețele de pășiști nu se realizează pășunatul rațional (prin rotație).

Pășunatul continuu (liber) - conform acestui sistem, animalele sunt lăsate să pască pe pășune de primăvara devreme și până toamna târziu.

Sistemul este practicat în zonele secetoase, unde producția pășiștilor permanente este mică și neuniform repartizată pe cicluri de pășunat; perioada de secetă din vară duce la diminuarea producției în ciclurile trei și patru.

În condițiile actuale, din studiul vegetației pășiștilor, nu recomandăm tarlalizarea în nici un trup de pășiște analizat; producția pășiștilor fiind prea mică pentru a se justifica economic.

Cu toate acestea în următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare a pășiștilor, unele pășiști pot fi tarlalizate și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice.

5. Capacitatea de pasunat si incarcatura optima

Încărcătura cu animale pe o pășiște sau capacitatea de pășunat, este un instrument util de folosire pentru crescătorul de animale deoarece îi permite să ajusteze încărcătura de animale în funcție de cantitatea de iarbă disponibilă. Pentru stabilirea încărcăturii corecte se calculează capacitatea de pășunat, respectiv numărul de animale ce pot pășuna pe unitatea de suprafață.

Capacitatea de pășunat, respectiv încărcătura optimă de animale pe hectar, se calculează, pentru fiecare pășiște conform metodologiei prevăzute în ORDIN nr. 544 din 21 iunie 2013.

Conform literaturii de specialitate și Ordinului 544/2013, art. 8 (1) capacitatea de pășunat se estimează pe baza producției medii de masă verde obținută în anii anteriori, ținând cont de fertilitatea solului, condițiile meteorologice și compoziția floristică a covorului vegetal; iar art.8 (2) prevede ca numărul de animale (UVM/ha) trebuie să fie suficient pentru a asigura utilizarea maximă a producției de masă verde, menținând în același timp susținabilitatea pe termen lung a pășiștii.

Se recomandă 65 kg masă verde/zi/cap pentru 1 UVM (din care consumate efectiv 50 kg/cap/zi). Conversia în UVM a speciilor de animale domestice este redată în tabelul 5.2 conform literaturii de specialitate și a legislației în vigoare.

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

Coeficientul de transformare a diferitelor specii și categorii de animale în UVM. (Marușca și colab., 2014 – Ghidul de întocmire a amenajamentelor pastorale).

Specificare	Coeficient de transformare în UVM	Nr. capete pentru 1 UVM
Tauri și boi de muncă, cai	1,0-1,2	0,8-1,0
Vaci de lapte	1,0	1,0
Bovine de toate vârstele (în medie)	0,7-0,8	1,3-1,4
Tineret bovin peste 1 an	0,5-0,7	1,4-2,0
Tineret bovin sub 1 an	0,2-0,3	3,3-5,0
Oi și capre de toate vârstele	0,14	7,1
Oi și capre mature	0,15-0,16	6,3-6,7
Cai de toate vârstele	0,8	1,3
Cai de tracțiune	1,0-1,1	0,9-1,0
Tineret cabalin peste 1 an	0,5-0,7	1,4-2,0
Tineret cabalin sub 1 an	0,2-0,3	3,3-5,0

Capacitatea de pășunat sau încărcătura de animale, conform Ordinului 544/2013, art.10, se definește prin numărul de animale (exprimat în unități vită mare UVM) care pot fi hrănite pe întreg sezonul de pășunat de pe 1 ha de pajiște, la care se cunoaște producția de furaje disponibilă și se stabilește conform formulei:

$$\hat{I}.A. = P.d. / (C.i. \times Z.p.)$$

în care:

- $\hat{I}.A.$ - încărcătura cu animale/ha de pajiște, exprimată în UVM/ha;
- P.d. - producția disponibilă sau reală de masă verde – kg/ha;
- Z.p. - număr de zile de pășunat într-un sezon;
- C.i. - consum zilnic de iarbă - kg/UVM.
- [necesarul zilnic pentru 1 UVM este de 65 kg de masă verde sau ≈ 13 kg (65:5) substanță uscată (SU)].

Incarcatura de animale pe localitatea si pe specii se prezinta in tabelul de mai jos;

Nr crt	Specia de animale si categoria de virsta	Nr capete	UVM / cap	UVM - total
1	Bovine adulte	10	1	10
	Total			10

In functie de UVM calculate la numarul de animale inregistrate in RNE la data intocmirii Amenajamentului pastoral si la suprafata de pasune disponibila la nivel de localitatea de 10 ha rezulta

Suprafata 10 ha UVM 10 = 1 UVM ha.

Datorita faptului ca, incarcatura de animale este 1 UVM/ha conform Ghidului de intocmire a Amenajamentului pastoral – 2014, recomandam crescatorilor de animale sa mentina ratia de furaje din plante de nutret cultivate in terenul arabil proprietate sau arendate dar si cu furaje .

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

Producția disponibilă sau reală (Pd) se raportează în tone masă verde/ha. În anul întocmirii amenajamentului producția disponibilă se estimează în funcție de vegetația existentă, lucrările efectuate pe pășiște și de datele din literatura de specialitate. În anii următori este bine să se determine pe fiecare pășiște în parte.

Stabilirea încărcării cu animale a unei pășuni se face în baza determinării producției pășunii, respectiv a producției totale de iarbă (Pt) pe cicluri de pășunat cât și prin stabilirea coeficientului de folosire a ierbii (Cf), în cazul nostru 4,7 to/ha masă verde.

CALCULARE VALOARE PASTORALA

Tarla 27
Sup = 10 ha

SPECIA	% PC	IC	PC X IC
Paius	25	3	75
Ovascor	16	4	64
Trifoi alb	12	5	60
Pipirig	4	1	4
Firuta	35	4	140
Obsiga ncaristata	8	4	32
	100		75
			BUNA

Graminee 81%
Leguminoase 12%
Alte specii 7%

$$Cp (UVM/ha) = \frac{Pt (kg/ha) \times Cf\%}{N^2 \times DZF \times 100}$$

CAPACITATEA DE PASUNAT

NZ = necesar zilnic de iarbă pe animal kg/zi
Pt = producția totală m.v.
Cf = coeficient de folosire a pajistilor
DZF = numarul zilelor de pasunat

Trup de pasune	Suprafata parcelei ha	Productia de m.v. To/ha	CF %	Productia de masa verde utila To/ha	Prod. Totala de m.v. to	ZAF	Incarcare cu UVM
27	10	4,5	88	3,96	45	79,2	5,28
	1	2	3	4	5	6	7
				Colxcol 3	Colixcol 2	Col4/0,05	Col6/DZF
							Col1xcol 7
							Col1xcol 8
							TOTAL
							1 ha
							Incarcare cu UVM

DSP - Durata sezon de pășunat (150 zile)

ZAF - Număr de zile animal furajat pe pășune

0,05 - cantitatea de masă verde în tone consumate efectiv de 1 UVM/zi.

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

Lucrări ce se execută în timpul pășunatului

După trecerea animalelor rămân o serie de dejecții solide care trebuie considerate, în primul rând, ca sursă de elemente nutritive pentru vegetație. Importanța acestora este mare pe pajiștile unde nu se aplică fertilizarea sau pe acelea situate în zone cu regim pluviometric bogat, care face ca o serie de elemente nutritive să fie spălate.

Pe pajiște pășunate cu vaci, acestea lasă pe sol dejecții solide ce pot acoperi o suprafață de 25 - 40cm², dar acțiunea ei asupra vegetației se întinde pe o suprafață chiar de 10 ori mai mare. Aceasta cauzează neajunsuri mari, întrucât favorizează dezvoltarea speciilor nitrofile, lipsite de valoare economică, creând astfel mari neuniformități în compoziția floristică. Dacă dejecțiile nu se împrăștie, după un timp, dispar toate leguminoasele și 75 % din graminee. Un alt neajuns este și faptul că dejecțiile sunt focare de infecții. De aceea impunem ca pe pajiștile folosite de către animale, după fiecare ciclu de pășunat dejecțiile solide să fie împrăștiate; în mod special în pajiștile unde pășunează vacile. După ce animalele au fost scoase de pe pășune rămân o serie de plante neconsumate. Aceste plante sunt cele pe care animalele le ocolesc. Rămânând pe pajiște ele pot forma semințe și ca atare proliferază. De aceea ele trebuie îndepărtate prin cosire. Operația este obligatorie, ca și precedentă, după fiecare ciclu de pășunat. În timpul pășunatului trebuie să se execute o serie de lucrări care să ducă la îmbunătățirea compoziției floristice, la refacerea cât mai rapidă a plantelor, la sporirea producției de masă verde pe unitatea de suprafață, la asigurarea zooigienei.

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

CAPITOLUL I. ORGANIZAREA, IMBUNĂTĂȚIREA, DOTAREA ȘI FOLOSIREA PAJISTILOR

1. Stabilirea calilor de acces

Căile de acces pentru animale sunt drumurile de exploatare Agricole prevăzute în Planurile cadastrale anexate.

La fiecare corp de pășiște trebuie să existe un drum de acces pe care să poată circula mijloace auto și mecanizate, ca să efectueze în bune condiții, în sezonul primăvară-vară-toamnă, toate transporturile necesare, inclusiv pentru mersul animalelor la și de la pășune. La proiectarea și execuția drumurilor pastorale se ține seama de unele criterii, și anume: - drumul să servească pe cât posibil mai multor scopuri: pastorale, forestiere, turistice, etc.; - să ofere posibilități de acces la o cât mai mare suprafață de pășiști; - să traverseze cât mai puțin văi și pârâie, în vederea reducerii volumului lucrărilor de artă, poduri, podețe etc. și să evite complet locurile înmăștinăte;

2. Stabilirea surselor și a locurilor de adapat.

O lucrare de deosebită importanță se referă la asigurarea apei pe pășune.

Modul de amenajare depinde de sursa de apă. Cel mai indicat este folosirea surselor de apă naturale (râuri, izvoare, fântâni) dar, care să nu fie poluate. Se cunoaște că producțiile obținute de la animale sunt mult influențate de calitatea și cantitatea apei. În general, animalele beau multă apă, cantitățile consumate fiind condiționate de mai mulți factori. Astfel, cu cât animalele sunt mai grele și dau producții mai mari de lapte, vor consuma mai multă apă. De asemenea, consumul de apă este în strânsă legătură cu conținutul de substanță uscată ingerată. În mod obișnuit, pentru 1kg SU ingerată, bovinele au nevoie de 4-5 l apă, iar ovinele și cabalinele de 2-3 l apă.

Când adăpatul se face în râuri, trebuie amenajată o porțiune de rău unde animalele să aibă acces fără a fi periclitare de accidente. Porțiunea respectivă trebuie pietruită pentru a preveni împănina înmăștinarea. Dacă se face adăparea în jgheaburi cu apă permanentă de la izvoare, (a căror debit trebuie să fie superior consumului de apă al animalelor), locul trebuie să fie pietruit și prevăzut cu pantă de asemenea pentru prevenirea înmăștinării. Tot adăpători (jgheaburi) se fac și atunci când adăpatul se face din fântâni. La construirea adăpătorilor trebuie să se țină seama căteva elemente pentru ca adăpatul să se desfășoare în bune condiții și cât mai repede.

Recomandări:

- Verificarea anuală a sursei de apă: fântâni, surse de apă naturale;
- Înainte de a intra cu animalele pe pășune trebuie reparate și dezinfectate adăpătorile (jgheaburile);
- Verificarea anuală a sursei de apă: fântâni, surse de apă naturale;
- Forarea unor fântâni acolo unde este cazul.

3. Locurile de adăpost pentru animale și oameni

Pentru animale, în fiecare localitate există locuri de refugiu în caz de intemperii, constituite ca "zacatori" pentru animale, umbrare, în general acestea sunt apropiate de sursa de apă.

Activitatea pastorală cere încă destul de multe brațe de muncă, atât pentru lucrările de îmbunătățire a pajisților, cât mai ales pentru exploatarea lor, inclusiv recoltatul fânului și îngrijirea și deservirea animalelor.

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

4. Impartirea pajistei pe unitati de exploatare si tarlalele

Delimitarea între parcele se poate face și prin garduri vii formate din foioase.

Gardurile sunt indispensabile din punct de vedere tehnologic, economic și ecologic. Ele reduc viteza vânturilor, asigură umbra pentru animale în zilele toride, păstrează umiditatea solului, produc oxigen. Se recomandă următorii arbuști: soc, lemn câinesc, gledice, sălcioară, cătină albă, păducel, alun, etc. Timpul de pășunat pe tarla prezintă de asemenea o importanță deosebită. Se cunoaște faptul că animalele erbivore reușesc, în câteva ore, să-și procure necesarul de hrană. În rest se plimbă bătătorind iarba și solul. De aceea este indicat să se pășuneze dimineața 3-4 ore, să se întrerupă pășunatul 2-4 ore (timp în care animalele se odihnesc și beau apă) și să se reia după - amiază de asemenea 3-4 ore. În timpul administrării îngrășămintelor nu se întrerupe pășunatul.

Excepție fac pajiștile care sunt sub angajament APIA. La acestea fertilizarea se va face în funcție de recomandările din pachetul accesat.

Avantajele sistemului rațional (în oricare din variante) de pășunat sunt:

- se limitează timpul petrecut de animale pe un anumit teritoriu;
- sporește producția pășunilor ca urmare a faptului că plantele după folosire au timp pentru refacere;
- ciclurile de pășunat determină o mai bună uniformizare a producțiilor în decursul perioadei de vegetație;
- înlăturarea pășunatului selectiv prin faptul că animalele sunt obligate să consume toate speciile, adică atât cele valoroase cât și cele nevaloroase, ceea ce face ca procentul de buruieni să se reducă și deci să se îmbunătățească compoziția floristică a pajiștii;
- folosirea uniformă a întregii suprafețe de pășunat, nemaexistând suprafețe subpășunate (cu plante nevaloroase) sau suprapășunate (cu plante valoroase);
- sporește gradul de consumabilitate al plantelor;
- posibilitatea aplicării lucrărilor de îmbunătățire a pajiștilor, inclusiv fertilizare, irigare etc.;
- animalele nu distrug țelina și în consecință nu se declanșează fenomene erozionale;
- obținerea unor producții mai mari la animale (lapte, carne) prin faptul că au la dispoziție tot timpul furajul în cantitatea și de calitatea corespunzătoare;
- prevenirea îmbolnăvirii animalelor de parazitoze pentru că în intervalul de 25-30 zile cât animalele lipsesc de pe tarla ouăle și larvele paraziților sunt omorâte de acțiunea razelor solare;
- posibilitatea grupării animalelor pe categorii omogene, ceea ce prezintă mari avantaje din punct de vedere tehnic, economic, și organizatoric..

Lucrarile care se executa in fiecare an si pe mai multi ani

Pentru intretinerea pajistei, In cadrul Amenajamentului pastoral, exista atasat documente in care sunt cuprinse LUCRĂRILE PROPUSE A SE EXECUTA ANUAL PE FIECARE PARCELĂ conform anexa 14;

Pe pajiști unele împrejurări sunt deosebit de necesare pentru o mai bună exploatare a covorului ierbos. Aceste împrejurări, sub forma de garduri, servesc la delimitarea de tarlale, la separarea unor fânețe de pășuni, la împrejurarea stânelor, taberelor de vară, a locuințelor, plantațiilor, terenurilor degradate, a prăpăștiilor, a terenurilor mlăștinoase etc

Intr-o economie prosperă, nu se poate renunța la asemenea amenajări. Împrejurările se execută, în general, din materiale locale (lemn, piatră), sau pot fi garduri din sârmă și stâlpi din beton. În momentul în care se va trece la realizarea împrejurărilor, acestea se vor face pe baza unui plan ce va ține cont de reglementările în vigoare; ORDIN 544 21/06/2013, art. 14, alin (1) și (2) ce prevede următoarele:

(1) Amplasarea gardurilor în vederea împărțirii pe tarlale a pajiștilor se va face conform schiței-hartă care cuprinde:

- a) suprafețele care se vor supraînsămânța;
- b) tarlalele situate pe pajiști permanente (pentru menținerea compoziției floristice printr-un pășunat rațional);
- c) suprafețele cu pajiști anuale/temporare;

(d) suprafețele utilizate ca fânețe;

(e) terenurile fragile care sunt susceptibile la eroziune;

(f) cursurile de apă, șanturile, în care se pot infiltra nutrienți;

(g) alte caracteristici naturale de peisaj.

(2) Gardurile temporare reprezintă un sistem eficient pentru pășunatul rațional al turturor ierburilor, modalitate rapidă de a regla suprafața de pășiște la cerințele reale ale animalelor, de a păstra densitatea optimă a animalelor și pentru gestionarea corectă a cantității de masă verde consumată de către animale.

Gardul electric constituie un mijloc foarte eficient pentru organizarea pășunatului pe

tarlate, pentru delimitarea parcelelor sau pentru protejarea împotriva animalelor sălbatice. Acest echipament funcționează pe principiul producerii unor șocuri de tensiune înaltă, prin închiderea joasă și de foarte scurtă durată, asupra animalului care atinge conductorul gardului, prin închiderea unui circuit electric între conductor și pământ prin corpul animalului. Gardurile electrice moderne folosesc pentru alimentarea baterii de acumulator care sunt menținute în stare de încărcare cu instalații cu panouri fotovoltaice. Generatoarele de impulsuri sunt construcții electronice compacte care au rolul de a transforma curentul preluat de la sursa de alimentare în curent cu impulsuri de tensiune ridicate, la intensitate scăzută și de foarte scurtă durată. Parametrii pe care trebuie să-i realizeze un generator de impulsuri la nivelul lungimii totale a conductorului sunt: tensiunea minimă a impulsului de 2000 V, tensiunea impulsului pentru oI poate ajunge până la 4.000 V; energia impulsului cuprinsă între 1 și 5 J; perioada dintre două impulsuri cuprinsă între 1 și 1,5 secunde; durata impulsului de maxim 25 milisecunde. Drept conductori pentru garduri electrice se folosesc: conductori din sarmă zincată cu diametru cuprins între 1,5 și 2,5 mm; conductori rotunzi acoperiți la exterior cu împletitură din lițe de cupru cu diametru exterior cuprins între 2,5 și 12,5 mm; conductori sub formă de panglică cu lățimi cuprinse între 6 și 40 mm. Lungimea conductorului pe care poate să-l alimenteze un generator de impulsuri poate atinge chiar 30 km și depinde de rezistența specifică a conductorului și de puterea generatorului de impulsuri folosit. Ca stâlpi pentru gardul electric se pot folosi: stâlpii din lemn; stâlpii metalici; stâlpii din fibre de sticlă sau mase plastice dure etc. Conductorii se fixează pe stâlpi folosind izolatori. La instalarea pe teren a gardului trebuie respectate indicațiile din notița tehnică. Pe lângă avantajele legate de sporirea gradului de valorificare a ierbii prin pășunatul porționat cu "păstorul" electric se reduce numărul păstorilor care pot efectua alte lucrări necesare pe pașiști în perioada de pășunat.

5. Aspecte generale privind stabilirea metodelor de îmbunătățire a covorului ierbos

Pașiștile de origine primară cu vegetație naturală (stepă, silvostepă, subalpina, alpine, etc.) și cele de origine secundară cu vegetație seminată după defrișarea pădurilor, cu utilizarea lor ca pășune, fâneță sau mixt, sunt răspândite de la țărmul mării, Delta și Lunca Dunării până pe cele mai înalte culmi ale lanțului Carpatin, pe un ecart de peste 2500 m, au o diversitate de condiții staționale și o mulțime de metode și mijloace de îmbunătățire cu mult mai complicate decât restul culturilor din agricultură.

6. Lucrari preliminare obligatorii de punere in valoare a pașistilor

Pașiștile permanente sunt de regula răspândite în condiții impropriei altor culturi în arabii, plantații de pomi și vii sau alte moduri de folosință agricolă.

Înainte de a se efectua lucrările specifice de îmbunătățire a covorului ierbos prin diferite metode și mijloace cunoscute, sunt necesare lucrări de eliminare a factorilor limitativi majori ai productivității pașiștilor cum sunt: eroziunea solului, excesul sau lipsa de umiditate, reacția extremă a solului acidă sau bazică, invazia de vegetație lemnoasă și buruieni, denivelarea terenului și altele.

Unul dintre factorii cei mai agresivi care diminuează producția pașiștilor situate pe pante mai mari sau mai mici este eroziunea solului. Eroziunea solului poate fi produsă de picăturile de ploaie sau la topirea zăpezilor când se numește eroziune pluvială (hidrică) sau de vânt când poartă numele de eroziune eoliană.

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

În funcție de grosimea stratului de sol dislocat de cei doi agenți principali, eroziunea poate fi de suprafață când scurgerea apei este lamelară și vântul acționează relativ uniform asupra stratului superior al solului sau de adâncime când scurgerea concentrată a apei provoacă șiroiri, rigole, ogașe până la ravene și torenți foarte adânci de zeci de metri care pun în pericol așezări omenești, căi de comunicații, construcții diverse și altele.

Antrenarea de către eroziune a maxim 6 tone pe hectar în medie pe an se consideră eroziune geologică sau normală. Peste această limită eroziunea produce pagube mari în funcție de intensitatea ei.

7. Eliminarea excesului de umiditate

Lucrările de înlăturare a excesului de umiditate din pajiști fac parte din lucrările de îmbunătățire al pajiștilor pe termen lung, fiind o lucrare anevoioasă ce reclamă cheltuieli suplimentare, dar care pot fi amortizate în timp.

Excesul de umiditate este unul din factorii cei mai defavorabili care scad producția și calitatea pajiștilor. Majoritatea speciilor bune furajere din covorul ierbos sunt mezofile, adică preferă stațiuni cu umiditate medie a solului și aerului care e bine să fie nici prea umed, nici prea uscat, asemenea condițiilor celorlalte plante de cultură din zona temperată a globului.

Excesul de umiditate este unul din factorii cei mai defavorabili care scad producția și calitatea pajiștilor. Majoritatea speciilor bune furajere din covorul ierbos sunt mezofile, adică preferă stațiuni cu umiditate medie a solului și aerului care e bine să fie nici prea umed, nici prea uscat, asemenea condițiilor celorlalte plante de cultură din zona temperată a globului. Cele mai mari suprafețe cu exces de umiditate se întâlnesc în luncile râurilor, depresiuni, șesuri cu soluri greu permeabile, izvoare de coastă și alte condiții în care se întâlnesc pajiști permanente. Excesul de umiditate este de mai multe tipuri și anume: din inundații, de suprafață sau temporar, freatic sau permanent și combinații dintre acestea. Excesul de suprafață se datorește în principal texturii solului mai argiloase pe terenuri plane, unde stagnează apa după perioade cu precipitații atmosferice mai abundente. Excesul freatic este datorat pânzei de apă freatică aflată la mică adâncime, aproape de suprafața solului. Plantele indicatoare pentru excesul de umiditate permanent sunt trestia (*Phragmites australis*), papura (*Typha* sp.), rogozurile (*Carex* sp.), coada calului (*Equisetum* sp.) și pentru excesul temporar pipirigul (*Juncus* sp.), târsa (*Deschampsia caespitosa*) și altele.

Excesul permanent se elimină cu ajutorul unor drenuri din diferite materiale (lespezi, piatră mare, fascine, tuburi de ceramică și plastic riflat, etc.) pozate la diverse adâncimi și distanțe în funcție de nivelul pânzei freactice și intensitatea drenării pe care o dorim. Eliminarea excesului de umiditate se poate realiza prin următoarele metode: - desecarea prin canale deschise – constă în săparea unui sistem de canale cu panta continuă de 5 ‰ de 50-150 cm adâncime cu secțiuni trapezoidală. Acestea sunt canalele de desecare propriu-zise sau de absorbție. Ele se fac la distanțe de 150-300 m, iar funcție de gradul de umiditate, configurația și tipul terenului, iar lungimea lor este de 400-1000 m. Aceste canale sunt legate între ele prin canale colectoare, perpendiculare pe curbele de nivel care au dimensiuni mai mari decât canalele de absorbție.

Canalele colectoare se varsă în canalul principal care duce până la cel mai apropiat recipient. Aceste canale trebuie de așa manieră făcute încât să se evite declanșarea eroziunii. Pământul care rezultă din săparea canalelor se împrăștie uniform pe pajiște sau, dacă pajiștea are depresiuni, atunci acestea se umplu cu pământul din canale. Pereții canalelor se consolidează cu brazde de țelină sau în anumite locuri cu bârne și scânduri.

Pentru a preveni o desecare prea puternică de-a lungul canalului principal se construiesc stăvilare cu ajutorul cărora se reglează nivelul apei din sol. Desecarea cu ajutorul canalelor de suprafață este ușoară ca și execuție și întreținere și foarte eficientă, eliminând o cantitate mare de apă în timp scurt. În plus aceste canale pot servi ca delimitatoare ale tarlalelor. Peste canalele de desecare este necesară construirea podețelor pentru trecerea animalelor. - desecarea prin drenuri – constă în instalarea drenurilor la 1-1,5 m adâncime, distanțate între ele la 10-50 m funcție de natura solului și de cantitatea de umiditate în exces.

În cazul în care drenurile sunt din piatră, beton sau lemne, durate de funcționare este foarte mare. Dacă se fac drenuri cărți, după 3-4 ani drenurile trebuie refăcute. În general desecarea prin drenuri prezintă câteva avantaje deosebite.

În primul rând ele funcționează tot anul ceea ce face ca pășunatul să se poată începe primăvara mai devreme, mărind astfel perioada de pășunat. De asemenea se îmbunătățește regimul de aerție și cel termic. - desecarea pe cale biologică - desecarea se face cu ajutorul plantării unor arbori mari consumatori de apă ca Salix, Populus care se plantează de așa manieră încât să delimiteze tarlalele de pășunat, putând fi folosite în perioada de arșiță ca și umbrare. Un caz aparte îl constituie drenajul „cărțiță” care se folosește pe terenurile cu textură grea, argilooasă.

În lunile răurilor ca urmare a înălțării fundului albiei colmatate datorită eroziunii solului în amonte, se produc acum inundații la ploi altădată normale. Lipsa unor lucrări de regularizare și îndiguită a răurilor produc în continuare daune majore tuturor culturilor. Absența unor intervenții de permeabilizare a terenurilor grele sau puternic tasate, cu ajutorul subsolajului, scarificării, etc., produc exces temporar de umiditate. La fel lipsa unor lucrări de întreținere a canalelor de desecare pentru excesul temporar de apă, a drenurilor pentru eliminarea excesului freatic, absența captării izvoarelor de coastă și alte neglijențe, aduc pagube însemnate patrimoniului pastoral.

Eliminarea excesului temporar de umiditate din pajști se face prin desecarea cu ajutorul canalelor deschise, de diverse mărimi, care se amplasează la diferite distanțe între ele în funcție de caracteristicile solului, intensitatea ploilor, etc.

Excesul permanent se elimină cu ajutorul unor drenuri din diferite materiale (lespezi, piatră mare, fascine, tuburi de ceramică și plastic rîfat, etc.) pozate la diverse adâncimi și distanțe în funcție de nivelul pânzei freatice și intensitatea drenării pe care o dorim.

Un caz aparte îl constituie drenajul „cărțiță” care se folosește pe terenurile cu textură grea, argilooasă. Toate aceste lucrări de desecare și drenaj la fel ca și regularizarea și îndiguită răurilor se fac pe bază de proiecte și se execută de specialiști din domeniul îmbunătățirii funciare.

În mod curent gospodarii și fermierii care dețin terenuri de pajști cu exces de umiditate pot întreține lucrările existente pentru eliminarea apei și iniția ei înșiși unele acțiuni care ar consta din:

- curățirea regulată a canalelor de desecare existente de vegetație ierboasă și lemnoasă cât și decolmatarea lor;
- efectuarea unor șanțulețe de scurgere a apelor de suprafață ori de câte ori este necesar, mai primăvara după topirea zăpezii sau ploi abundente;
- evitarea pășunatului pe teren umed care tasează și mai mult solul, făcându-l impermeabil pentru apele pluviale;
- arături la cormană înainte de înființarea pajștilor semănate și dirijarea apei în exces într-un canal de colectare și mai departe într-un emisar;
- cultivarea unor specii iubitoare de umezeală cum sunt săciile, plopii, arinii etc. care fac un drenaj biologic, cât și a unor specii ierboase rezistente la excesul de apă ca ierbăluța (*Phalaris arundinacea*), păiușul înalt (*Festuca arundinacea*) și trifoiul hibrid (*Trifolium hybridum*).

8. Îndepărtarea materialului lemnos al cioatelor și pietrelor

Distrușgerea arboritelor dăunătoare prin tăiere sau arboricidare trebuie completată cu fasonarea, clasarea și valorificarea sau îndepărtarea materialului lemnos rezultat.

Materialul corespuanzător va fi utilizat în construcții cu prioritate la cele pastorale din zonă, inclusiv la împrumuturile de tarlalizare sau pentru alte scopuri gospodărești sau de industrializare. Materialul care nu prezintă valoare economică sau nu poate fi valorificat sub nici-o formă se va arde pe loc, spre a se elibera terenul.

Ardera se face în mod organizat. În acest scop, materialul va fi așezat în grămezi (martoane) de formă paralelipipedică, cu dimensiunile 6 X 2 X 1,5-2 m, așezate în zigzag, cu lungimea pe curbă de nivel, la distanță de minimum 20 m una de alta și la cel puțin 20-25 m de coroana arborilor de

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

protecție, spre a se evita efectele negative ale focului. Nu se admite așezarea grămezilor peste cioate, arbori sau tufe netăiate.

Materialului destinat arderii i se va da foc numai pe vreme bună, fără vânt și sub control competent, spre a se evita incendiile. Data efectuării acestei operațiuni se comunică în scris, din timp, autorităților de resort (organelor silvice, consiliilor populare, poliției). Cenușa rezultată din ardere, după stingerea completă a focului, va fi împrăștiată total și uniform pe pajiște.

Adunarea lor se face manual, folosind târgi sau roabe, pentru transportul lor în vederea așezării pe firul ravenelor și ogașelor deschise sau sub formă de stive regulate pe porțiuni de pajiști erodate, orientate cu lungimea pe curba de nivel, sau se așează ca gard de delimitare a tarlalelor de pășuna

9. Combaterea altor buruieni din pajiști

În alcătuirea covorului ierbos al pajiștilor alături de gramineele și leguminoasele furajere perene participă și speciile din grupa "diverse" sau „alte specii”, unele dintre acestea au valoare furajeră scăzută, iar altele sunt practic neconsumate de animale, sau prezintă un grad ridicat de toxicitate.

Apariția și înmulțirea buruienilor în vegetația pajiștilor este favorizată de manifestarea în exces sau deficit a unor factori ecologici, precum și de gospodărirea necorespunzătoare a pajiștilor: neexecutarea lucrărilor de curățire, nefolosirea unei încărcături cu animale adecvate producției pajiștii, neschimbarea locurilor de odihnă și adăpost pentru animale, fertilizarea neuniformă cu îngrășăminte organice sau chimice, recoltarea cu întârziere a fânețelor, folosirea la supraînsămânțare a unor semințe infestate cu buruieni, etc.

Combaterea buruienilor din pajiști se deosebește de combaterea celor din culturile din arabil unde se ocrotește de regulă o specie (porumb, grâu, soia, floarea soarelui, cartof, etc.) și se distrug restul speciilor concurente.

Specificitatea pentru pajiști se datorește compoziției floristice complexe (graminee, leguminoase, alte plante) în care se combate de regulă o specie dăunătoare, păstrând pe cât posibil restul speciilor furajere după care se continuă folosirea pajiștii prin pășunat, cosit sau mixt. Acestea impun cunoașterea atât a efectului pe care îl au măsurile de combatere pe cale mecanică sau chimică asupra speciilor care alcătuiesc covorul ierbos și a remanenței erbicidelor pentru a nu provoca tulburări animalelor, în condițiile folosirii suprafețelor respective prin pășunat. Buruienile reduc creșterea și dezvoltarea plantelor valoroase din pajiște prin fenomenele de concurență pentru apă, aer (CO₂), lumină și elemente nutritive, iar unele emit substanțe toxice.

Buruienile consumă apă pentru creșterea lor în detrimentul altor specii și determină o epuizare mai rapidă a rezervei de apă utilă din sol, mai ales în perioadele de secetă.

Prezența buruienilor în amestecurile de ierburi furajere reduce accesul plantelor valoroase la concentrații suficiente de CO₂ din sol și limitează prin aceasta randamentul lor.

Competiția pentru lumină afectează atât relațiile interspecifice cât și între indivizii aceleiași specii. Aceasta are drept consecință o viteză de creștere și o rată de acumulare a biomasei mai redusă.

Buruienile afectează în mod negativ nutriția minerală a celorlalte plante prin concurența pentru azot și elemente minerale. Buruienile aparținând dicotiledonatelor au o capacitate de schimb cationic mai ridicată de cât monocotiledonatele, acestea permițându-le o absorbție mai ușoară a calciului și magneziului. În plus, înrădăcinarea profundă, în cazul buruienilor cu sistem radicular pivotant, asigură explorarea straturilor de sol inaccesibile gramineelor și leguminoaselor de pajiști.

Emiterea de fitotoxine de către unele buruieni cu acțiune inhibitoare pentru celelalte specii mai valoroase cu care vin în concurență a fost evidențiată de foarte multă vreme, fiind denumit „alelopatie”. Efecte acestui fenomen au fost puse în evidență și în cazul buruienilor, mai frecvent sunt citate efectele aleopatice ale speciilor *Elymus repens*, *Rumex obtusifolius*, *Pteridium aquilinum*, *Symphytum officinale*, și altele.

Unele buruieni pot fi toxice pentru animalele care le consumă, dintre acestea cu o frecvență mai mare pe pajiștile din țara noastră se întâlnesc :

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

□ *Veratrum album* (știrigoaia) conține în rizomi și tulpini alcaloizii: protoveratrina, jervina, protoveratrindina, etc. Toxicitatea plantei scade mult după înflorire, astfel că în zona de munte după această fază, atât caii, cât și oile consumă planta fără repercusiuni vizibile asupra stării de sănătate.

Taurinele și ovinele care consumă plantele în stadiile tinere prezintă o salivă bogată, strănuturi și stări de vomă;

□ *Colchicum autumnale* (brândușa de toamnă) este o plantă foarte toxică datorită conținutului ridicat în colchicină. Toate părțile plantei sunt otrăvitoare. Prezența speciei respective poate provoca accidente prin intoxicare mai ales la animalele tinere scoase la pășunat primăvara devreme;

□ *Ranunculus acer* (piciorul cocoșului) provoacă tulburări la taurine și cabaline, prin protoanemonina care este activată în stomacul animalului prin enzima ranunculina conținută în aceeași plantă. Animalele prezintă stări de depresie nervoasă și colici, înregistrând scăderea accentuată a producției de lapte;

□ *Rumex* sp. (ștevia) - cantitatea mare de oxalați pe care o conține provoacă tulburări digestive animalelor care consumă speciile de *Rumex*

□ *Equisetum* sp. (coada calului) conține alcaloizi toxici mai ales palustrina și acid aconitic, care nu se inactivează nici prin procesul de uscarea a fânului, provocând intoxicarea animalului și în perioada de stabulație. Animalele hrănite cu fân în care se află coada calului trec prin stări de diaree, producția lor scade foarte mult, ele devin astenice și ajung în final la epuizare fizică totală.

10. Distrugerea musuroaielor, nivelarea și curățarea pajștilor

În marea lor majoritate, pajștile naturale au suprafața denivelată datorită musuroaielor, eroziunii și alunecărilor de teren, lucrărilor de dețrișare a vegetației lemnoase, scoaterea cioatelor, drenaj, desecare și alte lucrări. **Musuroaiele înțelenite** de origine animală și vegetală sunt principala cauză a denivelărilor pe pajștile naturale.

Cele de **origine animală** sunt formate de cârțițe, furnici și mistreți.

La început acestea sunt de dimensiuni mici și se măresc odată cu trecerea timpului, denivelând pajștea și îngreunând valorificarea ei, în special prin cosire.

Musuroaiele de **origine vegetală** se formează pe tufele dese ale unor graminee, cum este țârșă (*Deschampsia caespitosa*) și țapoșica (*Nardus stricta*) sau dipirig (*Juncus sp.*), cioate și buturugi rămase în sol și alte. Prin pășunat nerățional pe soluri cu exces de umiditate, de asemenea, formează musuroaie înțelenite după călcarea lor cu animale. În zona montană întâlnim adesea musuroaie înțelenite numite **marginile** care se datoresc efectului combinat de îngheț-dezghet, pășunatului nerățional cu ovinele și învaziei cu țapoșica.

Distrugerea musuroaielor anuale neînțelenite se face primăvara sau toamna prin lucrările obișnuite de grăpare a pajștilor. Musuroaiele înțelenite pot fi distruse cu mașini de curățat pajști sau cu diverse alte unelte combinate care taie vertical mușuroiul, îl mărunțește și îl împraștie uniform pe teren.

În cazul unor pajști cu densitate mare a mușuroaielor înțelenite după distrugerea lor rămân multe goluri care necesită a fi suprainsămânțate cu amestecuri de ierburi adecvate. Prin lucrări de curățire se îndepărtează de pe pajști pietrele, cioatele rămase după dețrișarea arborilor, buturugile și alte resturi vegetale aduse de ape și alte lucrări. Acestea se execută manual și mecanizat în funcție de pantă și gradul de acoperire al terenului. Nivelarea terenurilor de pe care s-au adunat pietrele, s-au scos cioatele, a celor erodate sau cu alunecări se poate realiza cu nivelatorul, gredorul sau bulldozorul, în funcție de gradul denivelărilor și eficiența lucrării.

Suprafețele lipsite de vegetație se înierbează cu un amestec adaptat zonei pedoclimatice.

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

11. Târlirea pajistilor cu animale

Până acum, târlirea tradițională normală, confirmată științific, se face cu oile și anume 2 – 3 noți 1 oaie adultă / mp pe pășuni cu covor ierbos corespunzător și 4 – 6 noți 1 oaie / mp pe pășunile degradate, care în zona montană sunt invadate de *Nardus stricta* (părul porcului, țepoșică). Depășirea acestui prag de 6 noți, în toate situațiile duce la supratârlire, cu întreg cortegiul de dezechilibre grave ale covorului ierbos și ale celorlalți factori de mediu.

Au fost efectuate cercetări privind târlirea cu bovinele, respectiv aceeași intensitate, în funcție de starea covorului ierbos de 2 – 3 noți și 4 – 6 noți 1 vacă / 6 mp sau alte durate cu încărcări echivalente cum ar fi 4 – 6 noți sau 8 – 12 noți 1 vacă / 12 mp, ținând seama și de greutatea care intervin în mutarea porților mai mari de târlire și mărirea în prima fază a spațiului dintre vacile de la diferiți proprietari, care nu se cunosc între ele, pentru evitarea unor altercații și stări de stres, până la ierarhizarea după legile nescrise ale etologiei. Prin aceste metode de târlire, o pășune de munte, într-o perioadă de 90 – 120 zile poate fi ameliorată abia pe 10-20 % din suprafața totală, o dată pentru cca 5 ani, cât durează efectul târlirii, dată fiind încărcarea mică cu animale de 1 – 2 unități vită mare (UVM) la hectar și durata scurtă a sezonului de pășunat.

Cercetări mai recente au dovedit că este posibil a se târlii până la 50 % din suprafața atribuită unei turme de animale cu condiția aplicării unor erbicide pentru distrugerea covorului ierbos degradat, urmată de supraînsămânțare cu ierburi perene și fertilizare cu îngrășămintă chimice fosfatice.

Concret, pe o pășune degradată de țepoșică se aplică 5 l/ha Roundup (glifosat), diluat în 150 litri de apă, utilizând pentru stropire o pompă de spate după care la 2 săptămâni se supraînsămânțează cu un amestec calculat pentru 1 hectar de 270 kg superfosfat (18 % P₂O₅) împreună cu 25 kg graminee (*Festuca rubra*, *Festuca pratensis*, *Phleum pratense*, *Lolium perenne*, *Dactylis glomerata*, *Agrostis capillaris* și altele) și 5 kg leguminoase perene (*Trifolium repens*, *Trifolium hybridum*, *Lotus corniculatus*, etc.), revenind 3 kg amestec complex la 100 mp, după care se efectuează o târlire redusă la numai 2 noți 1 oaie/mp sau 1 vacă/6 mp. Prin aceste măsuri care necesită o bună pregătire în prealabil și multă conștiinciozitate în aplicare pe suprafețe de pășuni proprietate individuală sau închiriate pe termen lung (10-20 de ani) se vor putea îmbunătăți într-un interval relativ scurt, suprafețe mari de pășuni montane degradate în decenii de agresiune asupra mediului.

Așa cum se asigură sarea pentru animale și mălaiul pentru hrana îngrijitorilor, la fiecare stână ar trebui să existe și amestecuri complexe de ierburi perene cu îngrășămintă chimice fosfatice, păstrate în pungi de polietilenă care să fie aplicate pe târle cu 1 – 2 zile înainte de a fi mutate în alt loc, alături.

Prin acest procedeu chiar dacă se trece cu 4 – 6 zile peste pragul fatidic de 6 noți 1 oaie/mp, se realizează adevărate pajști semănate de mare productivitate, în loc să se instaleze o vegetație de buruieni nitrofile nevaloroase ca: ștevia (*Rumex obtusifolius* de la câmpie până la 1000 – 1200 m altitudine și *Rumex alpinus* la altitudini mai mari); urzica (*Urtica dioica*); știrigoaia (*Veratrum album*) și altele.

Introducerea îngrășămintelor fosfatice este necesară pentru a completa acest element, întrucât dejecțiile animalelor sunt mai bogate în azot și potasiu și mai sărace în fosfor, element de bază prin care se susțin în continuare leguminoasele și fixarea azotului atmosferic.

Pentru a implementa un sistem de târlire normal sau cu îmbunătățirile menționate, trebuie în primul rând să ne dotăm cu porți ușoare și rezistente de îngrădirea animalelor pe timp de noapte, din aluminiu sau materiale plastice, mai înalte pentru vaci și mai scunde pentru oi.

De asemenea, va trebui să intervenim și pentru a îmbunătăți condițiile de lucru și de locuit în stâna propriu-zisă, prin construirea unora mai rezistente și cu dotările necesare sau a unor adăposturi demontabile sau pe roți, care să fie mutate din loc în loc pe pășune mai aproape de perimetrele ce urmează a fi îmbunătățite prin târlire.

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

12. Fertilizarea cu gunoi de grajd si alte ingrasaminte organice

Ingрасamintele organice prin calitatea lor de ingрасaminte complexe, exercita un efect ameliorativ asupra insusirilor fizice, chimice si biologice ale solului, utilizarea lor determinand sporuri insemnate de productie in pasisti. Pe pasistile permanente se folosesc toate tipurile de ingрасaminte organice, o pondere mai mare avand-o gunoiul de grajd, ingрасamintele semilichide mustul de grajd si ingрасarea prin tarlire.

Ingрасamintele organice sunt produse naturale care contin elemente fertilizante (nutritive) pentru plante, in diferite proportii si cantitati mari de substante organice, avand o vechi utilizare in agricultura. Din grupa ingрасamintelor organice fac parte: gunoiul de grajd, compostul, turlburala de grajd (gulle), urina si mustul de grajd, etc.

Gunoiul de grajd este un ingрасamant de baza folosit in agricultura, fiind alcătuit dintr-un amestec de dejectii provenite de la animale si materialul folosit ca asternut.

Folosirea gunoiului de grajd pe pasuni reprezinta una dintre cele mai importante masuri de sporire a productiei si imbunatatire a compozitiei floristice. Gunoiul de grajd este un ingрасamant organic complet, care imbogatesc solul in humus, in principalele elemente nutritive, in unele microelemente cat si in microorganisme si produse ale metabolismului lor.

Conținutul mediu in elemente fertilizante a acestui tip de ingрасamant este de: 0,55 % N; 0,22 % P2O5; 0,55 % K2O si 0,23 % CaO.

Calitatea gunoiului de grajd depinde de specia de animale de la care provine, cel mai bogat in elemente fertilizante fiind gunoiul de ovine urmat de cabaline si bovine, iar cel mai sarac este cel rezultat de la porcine. Depozitarea si fermentarea gunoiului de grajd se face intr-un loc special amenajat, numit *platforma pentru gunoi*. Fermentarea dureaza 3 - 5 luni, timp in care se pierde 25 - 30% din greutatea initiala a gunoiului. Un metru cub de gunoi cantareste 300 - 400 kg atunci cand este proaspăt si atanasat, 700 kg cand este proaspăt si indesar, 800 kg cand este semifermentat si 900 kg cand este fermentat si umed.

Gunoiul de grajd este un ingрасamant complet, deoarece contine principalele elemente nutritive necesare plantelor, care sunt eliberate treptat in timpul descompunerii substantelor organice de catre microorganismele din sol.

Gunoiul de grajd influenteaza favorabil insusirile fizico-chimice ale solului, mareste permeabilitatea solurilor grele si coeziunea celor nisipoase, contribuie la afanarea si incalzirea solurilor, imbunatatesc reactia solului.

Gunoiul de grajd este un ingрасamant universal, intrucât poate să fie administrat pe toate solurile la majoritatea plantelor cultivate si pe toate tipurile de pasisti care se aplica atât la suprafata pasistilor naturale cu covor corespunzator, cât si prin incorporare înainte de desfeclenire si infintarea pasistilor semanate. Aplicarea gunoiului de grajd bine fermentat (3-5 luni in platforma) la suprafata terenului, toamna tarziu sau primavara devreme in cantitati de 20-30 t/ha se face frecvent pe fanetele naturale din apropierea gospodariilor.

Gunoiul de grajd este mai bine valorificat când se administreaza impreuna cu doze mici de ingрасaminte chimice.

Prin aplicarea gunoiului se imbunatatesc compozitia floristica a covorului ierbos si calitatea furajului datorita imbunatatirii leguminoselor perene, care la randul lor fixeaza azot simbiotic, sporind cantitatea de nutrienti din sol. Efectul fertilizarii cu gunoi de grajd dureaza in medie 3 - 5 ani.

Gunoiul de pasari este un alt ingрасamant organic complet, cu actiune rapida. Compozitia chimica depinde de specia de pasari de la care provine fiind in medie de 1,7 % N; 1,6 % P2O5; 0,9 % K2O si 2 % CaO.

Pentru a evita pierderea azotului in timpul pastarii se depoziteaza in soproane, in straturi subtiri si se stropesc cu lapte de var. Se aplica toamna in cantitate de 1 - 1,5 t/ha sau in timpul perioadei de vegetatie a pasistilor.

Compostul este un alt ingрасamant organic solid care provine din resturile adunate in gospodarie (paie, pleava, trunze, cenuşa, gunoale menajere) ce se depisteaza in platforma, se umecteaza, se indesa si se lasa sa fermenteze o perioada dubla decat gunoiul de grajd, respectiv 6 - 10 luni. Odata cu umectarea din când in când se adauga var.

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

BIBLIOGRAFIE

1. COJOCARIU LUMINIȚA, 2014 – Cultura pajiștilor și a plantelor furajere, note de curs (suport electronic).
2. COSTE I., 1998 – Botanica, Morfologia și anatomia plantelor, Tipografia Agroprint, Timișoara USAMVB.
3. HORABLAGA M., COJOCARIU LUMINIȚA, 2010 – Managementul pajiștilor și al plantelor furajere, Eurostampa Timișoara.
4. MARUSCA T. MOCANU V., HAȘ E., TOD MONICA, ANDREOIU ANDREEA, DRAGOȘ MARCELA, BLAJ V, ENE T., SILISTRU D, ICHIM E, ZEVEDEI P., CONSTANTINESCU C., TOD S.: Ghid de întocmire a amenajamentelor pastorale, Editura Capolovoro, Brașov.
5. MOISUC A., SAMFIRA I., CARRERE P., 2001 – Pajiști naturale și exploatații ecologice, Editura Agroprint Timișoara.
6. MOISUC AL., SAMFIRA I., CARRERE P., 2001, Pajiști naturale și exploatații ecologice, Editura Agroprint.
7. ROTAR I., 1997 – Cultura pajiștilor, Ed. Agronomia Cluj-Napoca.
8. ROTAR I., VIDICAN ROXANA, SIMA N., 2005 – Cultura pajiștilor și a plantelor furajere, Ghid practic, Editura Risoprint Cluj Napoca, ISBN 973-656-828-8.
9. SAMOILĂ Z., SAFTA I., GRIGORE S., POPA T., LAUER C., TEACI D., CREȘAN I., COSTE I., ARVAT N., OLTEANU D., CRISTOI I., 1979 - Pajiștile din Banat sporirea producției și îmbunătățirea calității lor, Editura, Redacția de propagandă tehnică agricolă, București,
10. Ordonanța de urgență a Guvernului - OUG nr. 34/2013 (act publicat în monitorul oficial nr. 267 din 13 mai 2013)
11. Ordin nr. 544 din 21 iunie 2013 - Metodologia de calcul al încărcăturii optime de animale pe hectar de pajiște, emis de MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE (act publicat în monitorul oficial nr. 386 din 28 iunie 2013).
12. Hotărârea Guvernului nr. 1064, din 11 decembrie 2013 - Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, document emis de Guvernul României (act publicat în monitorul oficial nr. 833 din 24 decembrie 2013).
13. Hotărârea nr. 78/2015 privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.064/2013.

AMENAJAMENT PASTORAL LOCALITATEA GIURGIU

Prezentul proiect de Amenajament pastoral pentru
Localitatea Giurgiu
din Judetul Giurgiu cuprinde un numar de 55
pagini si numerotate de la 1 la 55

DIRECTIA PENTRU
AGRICULTURA JUDETEANA
GIURGIU

PRIMARIA LOCALITATII GIURGIU

Intocmit ,
TOGOE Ioana
Conform Deciziei nr 89 /25.06.2019

